

Mehmet Ekici (taha)

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

30.08.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

1970 Kasım'ında Çelikhan'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Malatya'da; Teknik öğretmenlik eğitimini Elazığ'da tamamladı. Uzun yıllar Aksaray'da öğretmenlik yaptıktan sonra 2006-2011 yılları arasında beş yıl süreyle KKTC'de görevlendirildi.

Yerel ve ulusal ölçekte birçok proje yazdı ve yönetti. Hazırladığı projeler kapsamında Avrupa'nın birçok ülkesinde bulundu. 2015 Eylül ayından beri ikinci kez T.C. Lefkoşa Büyükelçiliği Eğitim Müşavirliği nezdinde yurtdışı öğretmenlik görevini sürdürmektedir.

Yazı, makale, hikaye ve şiir çalışmalarını çeşitli dergilerde değerlendirdi. Şiir ve hikaye dalında çeşitli ödüller aldı. Ayrıca; Kamu Yönetimi ve Sosyoloji bölümlerini bitirdi. İşletme Yönetimi ve İş Güvenliği Uzmanlığı dallarında master yaptı. Şair, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Acı ve Sevinç

Savaş görmüş çocuklar ölümlerinde
Bir mülteci bakışı yolla bayım
Bakalım hangi alışkanlıklarımızı sorgulatacak bize
Acıya direnenler ağıtların baş kahramanı şimdi
Şuriye'de... Irak'da... Filistin'de...
İnsanları özlemle bekleyen
Acı ve gözyaşıdır
Sevinçler değil

5 Ocak 2016, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Ada ve Aşk

Ne zaman Girne'den denize baksam
Martılar uçuşur şakaklarımda
En tenha yanımla yalnızlaşınca
Bu ada kıskanır gülüşlerini
Sen ki gözlerini bahtıma vurdun
Değil ben
Ferhat vursaydı gürzünü Beş Parmak Dağları'na
Sana çıkan bir yol bulur muydu acaba?

Ne zaman Lefkoşa bunaltsa beni
Ne zaman deniz çağırsa
Şiir kitaplarımı ve hüznümü alıp
Bir inziva terennümü dudaklarımda
Değil ben
Mecnun gelseydi Mesarya Ovası'na
Dayanır mıydı senin için bu çöl sıcağına?

Ne zaman Lefke'de yeşile doysam
Güler yüzün ve gözlerin
Beni bağlar hayata
Değil ben,
Mem gitseydi Karpaz'da yaban avına
Sadece gözlerinden vurulur muydu sana?

Haziran 2007, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Ah, Vah

Kaç âşık doğdu ki bu gün yüzüne
Kaçı tekrar döndü asıl özüne
Beni esir eden tek bir sözüne
Verdiğim servete "tuh" de çürüsün!

Halimden anlayan çıkarsa bir gün
Hayalime gelir o eşsiz düğün
İster kahret bana, istersen öğün
Ölü yüreğime "vah" de dirilsin!

Ne beni ayıpla, ne de küçük gör
Eşyanın gözüyle tüm eşya bir kör
Al, kahrın içine vuslatsız aşk ör
Sonra yaşlan dağa "ah" de erisin!

Yusuf'la Züleyha, Leyla'yla Mecnun
Akıl, kalp elinden olmuş bir cünun
Hayret makamında durup tuttuğun
Aşk sırrın ruhlara "oh" de yürüsün

Ağustos 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Akdeniz ve Sen

Sana dair gördüğüm rüyaları
Yorumlayacak bir dervişim yoksa
Yalnızlığım alıp başın gidecek
Aşka dair ne söylesem, ne yazsam
Sanki iki ömrün hesaplaşması
Hemen başlayacak, hemen bitecek
Akdeniz'in beyaz köpüklerinde

Şana dair rivayetler duyunca
Ömrüm yoruluyor her seferinde
Ben ki senden sana kaçan seyyahım
Başımda gezinen aşkın gürzünü
Götür gözlerinle vur yüreğime
Bir uçtan bir uca yayılsın ah'ım
Akdeniz'in mavi dalgalarında

Sana dair şiirler okuyunca
Geceler acımı hapseder durur
Hayalinden başka neye sahibim
Efkârım gözyaşı bereketidir
Ne senle, ne sensiz bir tereddüt bu!
Yalnız bir balıkçı sabrıdır kalbim
Akdeniz'in özgür kıyılarında

Sana dair yolculuklar kapımda
Sebebi bilinmez bahanelerin
Gel de hayalime şöyle bir dokun
İçimde gezinir hâlâ ilk bakış
Ne hüznün yakıştı, ne de tebessüm
Al da git ne olur kalmasın kokun!
Akdeniz'in esen rüzgârlarında

Şubat 2007, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Alcàzar'ın Bahçesinde

Alcàzar'ın bahçesinde bu gece
Bir avuç hüznü serpiştirdik ikimiz
Gökyüzüne...
Güllerin, çiçeklerin ve yaseminlerin içinde
Gurbeti ve en acılı yanıyla aşkı düşündükçe

Alcàzar'ın bahçesinde bu gece
Beni kendime getirdi bir düşünüş
Bir kalem kaş
Bir elâ göz
Yıldızlardan sanki benim bahtıma düşmüş
Suskunluğum çare değilken
Neden bu kadar duruldum birden

Alcàzar'ın bahçesinde bu gece
Gözlerim bir türkü söylüyor, dinle...
"Ey sevdiğim bir gün bana
Yâr demedin, yâr demedin"
Ey hüznün işim yok şimdi seninle
İstersen bu bahçeyi cennete çevir
İstersen viran eyle...

Ağustos 2005, Kurtuba/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Alev

Geceydi
Yalnızdık
Göle kırağı düşerdi
Yüreğimize ağıt
Turnalardan konuşurduk
Turnalardan
Bir alev bulutuydu
Bizi içine çeken
Bir türlü
İbrahim olamıyorduk

Mart 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

An Kara

Ey acı çek ellerini ülkemin üzerinden
aşikar oldu artık düşmanlar ihanetler...
şimdi birlik zamanı
ve yola diziliyor yeni bir kervan
bundandır
hep bir ağızdan ulur köpekler

Şubat 2016, Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Anlayış Meselesi

Benim acılarımı anlaman için
Mekke'ye dönmelisin yüzünü
Ve Kudüs girmeli rüyalarına
O zaman yüreğin üzölmeyi öğrenir belki
Mülteci çocuklara

19 Kasım 2015, Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Anne

Biricik anneme

Şefkatin öteler aynasında nur
Gözlerimden tüten hasretsin anne
Hayalin gün boyu oyalan durur
Beni o sevginle öpersin anne

Bir bak güller solmuş gönül ilimde
Uzatıp elini yine dik anne
Gurbet türküsü bu düşmez dilimde
Dermansız derdime çare dök anne

Dert ve kederimi her gün dinlerken
Ellerin başımı okşardı anne
Şu an düşlerimde ruhum inlerken
Hemen şu gözlerim yaşardı anne

N'olur hayalimde dolaşma artık
Uzaklaşma benden yalnızım anne
Bedenim hummalı, yüreğim yırtık
Sensin tek özlemim, tek sızım anne

Nisan 1990, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Aşk Belası

Aşkı mı öğrendim heyhat işim zor
İşte etrafında pervane oldum
Yandıkça büyüyor bu ateşten kor
Ateşine düşen pervane oldum

Makamımı artık herkes biliyor
Senin gözlerine maskara oldum
Kim görse halimi bana gülüyor
Çocuklara bile maskara oldum

Ferhat olamadım düşüp dağlara
Gezdiğin yerlere bahçe, bağ oldum
Belki adım senle geçer çağlara
Sarı saçlarına siyah bağ oldum

Sakindim, durgundum, sessizdim ama
Ta bağrından kopup akan çay oldum
Senden uzaktaysam, sensizim sanma
Her gece içtiğin demli çay oldum

Ansızın görmeye cesaretim yok
Gözlerimden ama, dilden lal oldum
Bakışın saplar da yüreğime ok
Gönül sarrafında sana lal oldum

Artık seni görsem ne faydası var
Gözlerine mahkum bir sürgün oldum
Bakışın ömrüme çekiyor duvar
Bu aşk ağacına ilk sürgün oldum

Bu rüya biterse uyandırmadan
Al ömrüne ekle sana yaş oldum
Başımı öylece hiç kaldırmadan
Ağlayan gözlerde akan yaş oldum

Aşkın belasına düşeli beri
Toplumda en sefil tabaka oldum
Söyleyin de artık olsun haberi
Aşkın tütününe tabaka oldum

Ağustos 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşk da Yakışıyor Sana, İstanbul da

sen
ağustosun sıcağında gelmiştin
üsküdar'a
yüreğinde bir kırağı tanesi
kalbimde bir serçe kuş uçuyordu
hayat durdu istanbul'da
seninle iki bardak çay içimlik zamanda

sen
istanbul'a gözleriyle ilham veren
bin bir nazla
merhaba dedin ve gittin
gittin
koca şehri de kendinle beraber götürdün ya
helal olsun sana

sen
aşka da yakışıyorsun
istanbul'a da
biraz da yalnızlığa
bilmeni istediğim
hayatın kekre bir tadı var şimdi yanımda
acılar, henüz erken
belki başka bahara

Ağustos 2001, İstanbul

Mehmet Ekici (taha)

Aşk ve Karanfil

Gezmeyi özlesem
Bir tavus kuşu hayalime gelir ansızın
Ve seyyahların
Gezginliklerine dair menkıbeler
Düşer zihnime
Bilmem ki ne düşünür
Kırmızı bir karanfil
Koparılmak üzereyken
Bir sevgiliye verilmek için

Aralık 2006, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Aşk ve Sonbahar

Haberin gelmiyor unutuldum mu
Çölde kum tanesi yalnızlığıyla
Üfukta uçuşan nazlı turnalar
Bari gülüşünü hatırlatmasa

Sensizlik zor imiş, bildim, ne fayda
Geceye zimmetli sır katibiyim
Kanıma bandığın bakışlarını
Ya götür yanımdan, ya öldür beni

Şivekâr bakışın göstermeseydin
Kendi denizimde yüzer dururdum
Ellerin ne kadar büyülü böyle
Sen azat ettikçe esirin oldum

Savur bakışını bu bozkırlara..
Gül-gülistan olsun çorak topraklar
Yasemin kokulu bahçeler nerde
Yüreğimde mesken sarı yapraklar

Sonbahar yaralar beni bilmezsin
Nerden bileceksin çocukluğumu
Üstüme dökülen bu aşk iksiri
Hangi kızın bana bir bedduası

Senin yüreğinde acemi sevda
Ben aşk lügatini ezber bilirdim
Sanırdım ilkbahar hiç bitmeyecek
Ne tam ölebildim, ne tam dirildim.

Eylül 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşk ve Şiir

Benim işim
Kelimelerden kusursuz şiirler çıkarmaktır hayata
Aşk beni yontar
Ben kelimeleri
Sonunda ben insana benzerim
Kelimeler şiire...
Artık
Her el atışında sineme
Kocaman bir hüzün çıkar günyüzüne

Kasım 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşk ve Tuzak

Sandım ki, dizelerin dili tutulur sensiz
Dudaklarından dökülen sesler yankılanır kalbimde
Ey beni kendine bulaştıran aşk
Kurduğun tuzakların uzağında mısın ki
Bir bakış kadar bana yakın olduğunu unutursun çoğu kez
Bir an
Bir tebessüm
Bir el işareti

Müptela bir sinsiliği sezerim ellerim koynumda
Hal çaresi olmayan duygular hamalırken
Her yanıma koca bir yüreğin ağırlık merkezi sanki
Oysa sen
Tek bir bakışınla yakabilirsin
Aşk ormanının ağaçlarını, baştanbaşa, kül edip...
Benim ömrüm
Bir tohumu yeşertemeyecek kadar kısa
Ne garip

Ey içimdeki eylemsizlikleri telkin eden aşk
Umursamaz bir hayatın sahipsiz rehinesi
Bir gölge gibi yanı başımda, bir hayal kadar uzak
Gözlerimin karasına sürülürse cesaretin kokusu
İflah olamam bir daha
Her çöl dendiğinde Mecnun'a özenirim
Her dağ gördüğümde Ferhat'a
Bütün tuzak teorilerin a'rafından kurtulup
Belki koşup gelirim yanındaki hayata

Aşk kendini şifrelerken sırlarının içine
Nefislerin üzerine lekeler bulaşırdı
Bütün bildik tanımların tefsirleri yeniden yorumlanırken
Duyguları birbirine karışmışların
Hayatlarına dair
Bir gökyüzü masalını çizersen yıldızlara
İşte o zaman işe yarar bu dünya

Aralık 2010, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Aşk, Senin İçin

Yılların hasreti hâlâ içimde
Üzerime yağan yağmur, gözlerin
İçimde nakarat yüz bin biçimde
Hâlâ titrer durur vedâ sözlerin

Ayrılık bir köprü ve bir uçurum
Ne bilsin bu sırrı başka insanlar
Benden uzaktaysan mecnun olurum
Yakınsan halimi mecnunlar anlar

Yaşarım umarsız ve öylesine
İçimde, her yanı alevli köşk var
Yüreğin yanıyor, ne desem yine
Tut ki senin için yaşanan aşk var.

Temmuz 1999, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Aşk'a Veda

Bıaktın peşin sıra hem gözyaşı, hem aşkı.
Peşin sıra hep koştum sabırlı gecelere...
Hem gözyaşı sabırlı, hem de yalnız yıldızlar,
Hem aşkı gecelere yıldızlar ancak sorar.

Ne deyim ey yâr sana, saçlarıma baksana;
Ey yâr sana fedadır ak düşen her bir teli.
Saçlarıma ak düşen 'o günün' bedeli ne?
Baksana, her bir teli bedeline ağlıyor.

Sen yaşamak ne demek, aşk ne demek bilirsin.
Ne demek, sen bensiz de yaşarsın, yaşayamam.
Aşk ne demek; yaşarsın; ya öl dersin, ölürüm.
Bilirsin, yaşayamam. Ölürüm yokluğuna.

Temmuz 1999, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Aşkın Kendi Hali

gönlüne değince o aşkın mührü
alın açık olsun
ve yüzünü çevir kibleye
önce bismillâh de içinden
sonra bırak yüreğini kendi haline

2 Haziran 2015, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşkın Ölümü ve Dirimi

Kalbimden çıktığın zaman ölmüştün
Bulutlar hep ağıt yağdırdı sana
Ağlanacak halin vardı gülmüştün
Çırpındıkça battın ah anlasana

Terk edip gidişin mağrur ve asi
Sandın ki peşinden yıkılır dağlar
Senden sonra asıl aşk bana vasi
Zannetme gidince bu şehir ağlar

Yetim kaldı sanma sensiz geceler
Saçlarım uzuyor sensiz olsam da
Yıldızlar yeniden aşkı heceler
Aşktan aşka kaçıp, hep kaybolsam da

Sanma sen gidince yüreğim yorgun
Yalnızlık başımdan düşmeyen perçem
Sanma bu gözlerim tek sana vurgun
Belki yeni güller bitirir bahçem.

Şubat 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşkın Vav Hali

Ey aşkın binbir başlı vav hali
Ey sonsuz kavram
Gaflet vaktinde
Gel gönlümün üstüne
Usta bir hattatım ben
Aşkı çizerim mekânlara
Aşk sığmaz ki bu ummana
Vav olur gözlerimiz
Bürünürüz canlara
Bir seyyah gibi
Gelip göçen, göçüp giden
Bu mekândan mekân'a
Demem o ki
Tarifini yapamam ben imkâna
Bir hattatım
Zamana vav çizmekteyim
Hilalin dolunaya
Dolunayın hilale dönüştüğü zamana

Ve mahlukat
Nefes nefes aşk çekerken Mevla'ya
Üstümde aşk kokusu var
Yaşadıkça beni yontar
Ve benzetir insana
Elimde vav
Gönlümde vav
Gözümde vav
Dem dem vav kesilirim
Beni insan yapana
Ey kalbimden geçeni bilen Allah'ım
"Kulum" de kâfi bana
İster nârına garket
İster nuruna

Ocak 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Aşkın Yolu

Kalbimden gönlüme ince bir yol var
Üstünde ateşler döşeli bir yol
Geçmezsem arkamda uçsuz bir çöl var
Geçersem meçhule götüren bir yol

Şimdiki Leyla'lar iki yüzlüler
Mecnun'lar da artık sahte sözlüler
Aşkı anlamayan kömür özlüler
Kılavuz olunca hiç biter mi yol?

Artık öldü bilin aşk ve mutluluk
Hoş geldiniz dertler siz oluk oluk
Faniden ebede dönen bir kulluk
Olmazsa söyleyin çekilir mi yol?

Bir seda içimi titretir zinhar
Uçarım ruhumla her kış her bahar
Bir efsun, bir kaygı, bir hüzün, bir ar
İç içe olmazsa yapılır mı yol?

Mayıs 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Ateşbaz

Al bu mavi göğüm senin olsun
Yeter ki yanımda kal
İkimize yeter mi bir tek yürek, ateşbaz
Benim payıma düşeni de
N'olursun sen al

Gözlerinle yaktığın bu yalnızlık alevi
Yataksız bir nehir gibi nereye akar
Ben bir buz kütleşi; sense, ateşbaz
Dokun gözlerinle bu yüreğime
Varsın saçlarıma yağsın ince ince kar

Dudaklarından henüz çıkmadan her söz
Kulaklarımda yankılanıp durur
Ben yalnız bir odum, sense ateşbaz
Kocaman bir alevin içinde yüzüyorken
Gizlerinde ve dehlizlerinde aklım vurulur

Sensizlik yeryüzünü kaplıyor geceleri
Gözlerimi bir an uyku tutmuyor
Bana dair neleri biliyorsun ateşbaz
Ellerimle nereye dokunsam
Kalbimin süveydası orda oluyor

Avuçlarım göğe doğru duada
Gözerin bulutlar ardına saklı
Ben pervane, sense usta ateşbaz
Yakıyorsun, yanıyorum hepsi bu
Bu sevdam ki senden başkasına yasaklı

Mart 2013, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Avuntu

Gözlerin derdimi anlatır diye
Baktığın yerlerin viranesiyim
Gözlerim gönlümü aldatır diye
Senin hayalinin divanesiyim

Temmuz 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Ayna

Arkamda bıraktığım yıllarım
Küsüyor bana
Hayata tutunurken en zayıf halkasından
Pişmanlıklarım geliyor dilime
Kendi kendimi sorgulamaktan
Utaniyorum!
Utaniyorum!
Kendi kendimi sorgulamaktan
Pişmanlıklarım geliyor dilime
Hayata tutunurken en zayıf halkasından
Küsüyor bana
Arkamda bıraktığım yıllarım

Arkamda bıraktığım yıllarım
Küsüyor bana
Farkına varınca hikmetin
Bilgisizliğim çarpıyor yüzüme
Kendimden kendime kaçmaktan
Yoruluyorum!
Yoruluyorum!
Kendimden kendime kaçmaktan
Bilgisizliğim çarpıyor yüzüme
Farkına varınca hikmetin
Küsüyor bana
Arkamda bıraktığım yıllarım

Arkamda bıraktığım yıllarım
Küsüyor bana
Şehir üstüme üstüme gelirken
Yeni bir sevda doğuyor içime
Kendi kendimi boğmaktan
Kurtuluyorum!
Kurtuluyorum!
Kendi kendimi boğmaktan
Yeni bir sevda doğuyor içime
Şehir üstüme üstüme gelirken
Küsüyor bana
Arkamda bıraktığım yıllarım

Ocak 2003, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Ayrılık

Suluklan ey yâr
Hicretine ramak kaldı bedenin
Vasiyet yazmaya zamanımız yok
Dua edelim

Haziran 1993, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Azize

Bilmiyorsun ki
Martos Dağı'ndan bu şehrin göğüne
Çizdiğim sensin
Bir tebessümün hatırı için
El-Hamra'nın gözlerine
Sürdüğüm sensin
Bu şehri kül eden o endamına
Dayanır mıyım ki
Her gece yıldızlardan buyur edersin.

Aşkı senden mi çaldı bu haramiler
Ki, kara gözlerime
Uykuyu haram edersin
Yoluna serdiğim koca Endülüs
Ömrüme bir ağıt yakıyor şimdi
Öldürsen ne âlâ, beter edersin.

Gözlerin ne kadar el-Hamra şimdi
Endamın düşünce dar sokaklara
Endülüs önünde eğiliyor bak
Yürüme,
Kendine nazar edersin.

İçli türküleri senden dinlerken
Yüzlerce sütunlu koca Kurtuba
Gözlerin gözüme bir anda değdi
Kalbim sende öldü, sende dirildi.

Dilsiz bir mecnunum ben
Dilini bilmediğim bu yabancı ülkede
Sen kuytu bir liman gibisin
Hayal ve gerçeğin orta yerinde
Dokunsam Endülüs'ün kalbine
Sanki duyar gibisin.

Ağustos 2005, Martos/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Balıkçı

Ne zaman erken uyansa balıkçının karısı
daha kahvaltı yapmadan rüyasını yorumlatırdı her sabah
oysa sıradan bir balıkçıydı kocası
sabrını da yanında götürürdü her zaman
yalnız başına giderken denizin kıyılarına
güneşin ilk ışıkları vurmaya ramak kala
karısını düşünmeden
ve ıslığıyla sevdiği her şarkıdan bir nakarat mırıldanmadan balıklarına
oltalarını asla salmazdı suya.

Ne zaman hüznülense balıkçının kızı
sıradan bir film izler veya sevdiği birkaç şiiri
yüksek sesle okurdu babasına
oysa balıkçı zokayı yutup kaçan balıklarını düşünürdü boyna
bir rüyayı bitirip diğerine dalmadan
ve her gece bıkip usanmadan denizi anlatırdı kızına
koyu kestaneye çalan saçlarını koklarken
sanki bir balıkçıdan daha çok
benziyordu kızının masal kahramanına.

Ne zaman yüzmeye niyetlense balıkçının oğlu
sığ sulardan derin sulara doğru
yalnız başına
veya upuzun kıyılar boyu yürümeyi denese balıkçı babasıyla
met-cezir dalgası üzerine konuşmalar başlatırdı
daha denizin tuzuyla tanışmadan
ve ansızın kanatlı bir atın terkisine oturup
uçmaya niyetlenirdi balıkçının oğlu
gurbete biraz daha kendini alıştırdı her seferinde
balıkçı babasının uzağında olsa da
döner dolaşırlardı ve ayın menzilde buluşurlardı yine.

Ne zaman sohbetini özlese balıkçının dostları
sade bir kahvenin kokusuyla sözü başlatıp
muhabbeti masada rehin bırakırlardı
herkes içinden geleni söylerken
uzaktan bakanlar balıkçının
sadece gülümseyen gözlerini görürdü
o içinden bir şefkati büyütürdü herkes için
ve herkes için iyi şeyler temenni ederdi
dua vaktinde
elini açınca kendi göğüne
her defasında kendi iç sesini dinleyince
kendini kaybederdi.

14 Ekim 2017- Lefkoşa/Kıbrıs

Mehmet Ekici (taha)

Bayan

Ne işin var şimdi burada
Davetsiz gelmen hangi hayra alamet
Ruhuma azap veren gözlerin yüreğimde saltanat sürüyor
Yıllar öncesinin zaman ayarlı acılarını
Gölge gibi taşımak yanı başında
Sana hangi kariyeri müjdeliyor bayan

Hep böyle ansızın görünüp kaybolmayı mı seçiyorsun
Gönül işleri dediğin bir intihar manifestosu
Cesaret işi
Yapayalnızken kalabalıklarda ya da dağ başlarında
Ne bir göz yanılması ne yürek kayması
Kaçırdığım her trenin arkasından
El sallamaya mecalim kalmadı
Neden anlamıyorsun bayan

Hangi alışkanlıkların
Cennete çevirecek kuraklığımı
Bir yağmur duası azizliğinde sağanak bir nefes
Üflenince ruhuma
Belki o zaman aşka inanacağım yeniden,
Bir iç yakarışıyla seni arıyorken riyadan uzak
Ve gözlerinin kirpiği kadar yakın olmak yeniden sana
Bakışlarının aşına olduğu pencerelerden bakmak
Senin yüreğine dokunmak gibidir bayan

Karanlık mısın sen, aydınlık mı
Azap mısın sen, nesin
Bir yanılğı mısın yüreğimin özünde saklı
Upuzun yolların sonunda mı bekliyorsun hep
Bekletiyorsun
Yenilgilerle taçlanmış zaferlerimi
Nereden biliyorsun
Gurbeti bile yaşamamışken yalnız başına
Her şeye alıştıırıyorsun, alışıyorsun
İyi de neden hep gözlerimden vuruyorsun bayan

İşte şimdi göster yüzünü cesaretim tamken
Söyle kim gördü seni
"Kimse görmedi" de
Ben bu aşkın yalın haline
Yeni tanımlar türeteyim yeniden
O uzun bakışlarından arta kalan
Hangi mirasın hazinesi senin yanında bayan

Kasım 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Bayram mı

m.taha'ya

Oğlum,
Bu bayram
Sana yeni elbise almayacağım
Bağdat'ın zalimleri ölene kadar
Avuçlarımda dua
O'nun katına ulaşsın diye
İçin için
Yalvaracağım

Şubat 2003, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Ben Her Yaşta Annemi Özlüyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Yaşlandıkça sanki daha çok bağlanıyorum
Yalnızlıklar ruhumu sarmalarken
Ne bu gurbet biteceğe benziyor
Ne ben özlemekten vaz geçiyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Ne zaman oğlum düşünsem
Annemin yerine koyuyorum kendimi
Ne bu hasret biteceğe benziyor
Ne ben o vuslattan vaz geçiyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Sanki hiç büyümemiş bir çocuk gibi
Her gece onunla konuşuyorum
Ne bu rüya biteceğe benziyor...
Ne ben uyanmaktan vaz geçiyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Her bir tavrı, her tembihi, her sözü
Dilimde nakarat, tekrarlıyorum
Ne bu güfte biteceğe benziyor...
Ne ben bu besteden vaz geçiyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Evlatken, kardeşken, eşken, babayken
Yürürken kaderin çizdiği yoldan
Ne bu yollar biteceğe benziyor
Ne ben o menzilden vazgeçiyorum

Ben her yaşta annemi özlüyorum
Hayatımın bahanesi o sanki
Şimdilerde kızıma nazlanıyorum
Ne bu döngü biteceğe benziyor
Ne ben bitirmekten vaz geçiyorum

Mayıs 2018/ Kıbrıs-Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Benden İçeri

Yıldızları saymayı öğrendim anne
Sabrı şakaklarıma sor
Umuttur damlayan gözlerimden
Aşktır, mertliktir
Doğum sancısı çeken ananın
Sevincidir
Aha şuramı
Yüregimi titreten

Mart 1995, Tokat

Mehmet Ekici (taha)

Benden Öteye Kalan

Benden öteye
Gurbeti soluklayan bir yâr
Geceye ve yalnızlığa mahkum
Bir bahar kaldı.
Yüreğinin her parçası bir yangın
Her zerresi bir hâr

Benden öteye
Sevgilimin ufka saplanan bakışları
Ve sabrı ilmek ilmek örüşü kaldı
Yaralıysam
Ağladığımı hissettirmiyorsam
Yüreğimin gözyaşlarıdır asıl
Benden öteye kalan

Benden öteye
Seni bırakmışsam bir başıma
Allah'a ismarladık deyip
El sallamışsam
Ayrılık dağıtan terminallerde
Hüzünlendiğimde resmine bakıp
Uslu bir çocuk gibi avunuyorsam
Şimdilerde içime çektiğim
Şigara ağusuyla
Ve gece kadar kara çaylarla başbaşa
Erkeklığı bir yana bırakıp
Ağlamışsam hasretine, kime ne dercesine
Ey yar
Senin saçlarına geceyi yazdım
Yüzüne ay'ı
Bakışlarına
Güneşleri adadım

Şubat 1995, Tokat

Mehmet Ekici (taha)

Benim İçin

1.
Ey bana cefâyı âşına eden
Kaşların o zülfe vur benim için
Bekledim kapıda görmedi diden
Mahşerin önümde sur benim için

2.
Yokluğunda bil ki yaşılanıyorum
Vuslatın mazimdi hep anıyorum
Sanki uçtu gitti yok sanıyorum
Gittiğın o yerde dur benim için

3.
Yorgunum tükendi ömrü baharım
Tek senin içindi leyl-i neharım
Yangının içimde aşkınla harım
Gözlerin yolumda nur benim için

4.
Kaybolan ömürde yol sana çıkar
Sözlerin silahtı bağrıma sıkar
Gönlünün figânı dünyamı yıkar
Bitmeyen bi düşte kur benim için

Şubat 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Benliğin Kayboluşu

M. Mustafa'ya

ah, girse göklerin kapısından içeri
şiiirimin tek bir hecesi
ve bu şehrin ulu camisindeki sekiz yüzyıllık minber
yakarışlarımın cansız şahidi şimdi
yalnız başımayken kıldığım namazlarda
kaybettiğim o huşuyu
yeniden yaşamaya çalışmak
yalnızlığımın tek başına sebebi
bir insanı yorumlamaya kalksam
bir daha tanıyamam kendimi...

hayret makamını bilmeyen her can
kör bir cisim gibi nankör ve hilebazdır
seyrederken sıradan eşyaları, olayları, şeyleri
sırların sırrına ermiş makbul bir dua ile
sesini ararken bir dostun, ya da gölgesini bir sevgilinin
zaman titrer, zaman erir
an biter
her gece kendi karanlığında şafağını gizlerken
birbirinin içinde yaşanır yüzlerce kader...

nefsime elini uzatan benlik
yapayalnız dolaşırken vefasızlık çölünde
hıçkırıklara mahkum bu kırılğan gönlüme
ne bir dost bulabildi
ne de sevgili...
başı dumanlı dağlar hayata bağlar beni
şiiirimde dolaşan sevgilimin hayali
farkıma bile varmaz
ikilemler buz keser yalnızlaşan kalbimi

Haziran 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Bilme Sen

senden ve benden ortakalan bir hüzne maya çalmaya geldim
/sen/neredesin
bu ayrılık, bu iç çekiş kimden miras kaldı yüreciğime
ayrılıklarını yüksek sesle söyleyen insanlardan mısın/sen/
ansızın çekip gitmelerini sorsam utanırım kendimden
sen çıkınca hayatımdan karmakarışık duygularım kaldı geriye
bütün bunları bilme/sen/
bilsen

Aralık 2012, Antalya

Mehmet Ekici (taha)

Bilmek Bilmemek

Girne'de
Bir sahabe türbesinde
Umutlarımı yeşertmeyi öğrenmeseydim
Akdeniz'den kaç Tarık geçti bilemezdim

Haziran 2007, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Bilsen

Ne olur hüznünü al götür benden
Sensizlik her gece sinsi bir hayal
Bir cesaret gelse mısralarıma
Nasıl sevinirim çocuklar gibi
Tatlı bir tebessüm yüzüme yansır
Senin gözlerindir baktığım her yer
Bir bilsen ne kadar yordun ömrümü
Ayrılıktan kopan bu fırtınayla

Madem saçlarına sararsın hüznü
Tararsın nakarat bir işve ile
Bulutlar anlatır ruh haletini
Endamın en kutsal bir silüetken
Ellerin değmişti bu gül dalına
Hatıran karışır gözyaşlarıma
Giden gelmez derler nerden bileyim
Senden ayrılığın geleceğini

Dokundun incecik parmaklarınla
Gönlümün titreyen o bam teline
Farkında değilim bu yenilginin
Hayatım sensizken incelir her gün
Gökyüzü gönlüme bereket verir
Yıldızlı geceler bir başka güzel
Kırkıncı yaşımın arifesinde
Sana dair ne umutlar beslerim

Haziran 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Bir Aşka Dair

Sanırsın ki bir gençlik sarhoşluğu bu
Bir aşk tutulması
Bir göz kayması
Neden
Geçici heveslerine sonsuzluk boyasını sürmek istersin
Ansızın kayıp giden yıldızlara bakarak
Dualarını ve adaklarını peş peşe sıralarsın
Ne zaman ayrılıktan yana davransan
İçinden bir kekre tat, burnunun duvarını sızlatır
Sığınacak bir liman ararsan kendinden gizli
Bilesin ki
Bahtının uzağında gezinip duran
Gönlünün alevine pervaneyim ben.

Türküler dinlersin, içli şarkılar...
Her zamankinden daha çok seni anlatır sana
Bir ezgide beni bulur, diğerinde kaybedersin yeniden
Tütünle küsüp küsüp barışmalarımı getirirsin aklına
Neden
Yürümeyi öğrenmeden koşmaya heveslenirsin
Aşk bir cesaret işi
Önce sabrı öğrenmelisin
Sen gömleği arkadan yırtılan Yusuf'u düşün benim yerime
Külüngüyle başı kırılan Ferhad'ı
Çölü yurt eyleyen Mecnun'u düşün
Ben senin yerine düşünürüm Züleyha'yı
Şirin'i ve Leyla'yı

Geceyi çıkarsam senden geriye ne kalır ki
Koca bir bahaneye sığınırım sen yokken
Bu şehirde sensizliğim asla gelmez aklıma
Saçların kadar kara
Çelişkiler yumağı oyalar beni boyna
İstersen bir orta yaş bunalımı say bütün bunları
İstersen kapa gözlerini ve yine dön hayaline
Gözümün yaşlarına aldırmadan
Bir daha
Düş peşime
Yeniden darıl bana
Naz yap bir çocuk gibi yeniden
Aldırma düşlerimde müebbet yatanlara...

Haziran 2012, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Bir Garip

Sefalet hırkanı çıkar üstümden
Bu dost meydanında yüzüm ak olsun
Sararan güllere çoktan küstüm ben
Ruhuma rengarenk çiçekler dolsun

Bu gönlüm hüznü ne günler gördü
Gözlerimi yumdum her aydınlıkta
Acılar ruhuma bir kefen ördü
Kaç gece ağladım loş karanlıkta

Kederi gül diye gönlüme taktım
İçim kan ağlıyor gülmüyor artık
Hayat pencereden geriye baktım
Mazimi süsleyen resimler yırtık

Ağlarım ağlarım yağan yağmurla
Mevsimler ufkumun hür kuşu olur
Gurbet yoğuruyor acı hamurla
Bir sevda yolumun yokuşu olur

Ocak 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Bir Kahve İçecek Zamanımız Olmadı

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
Hayatın riyasız resmini izerdim sana
Belki Őir söylerdim
Gözlerini kiskanırken iekler
Ben geceyi dinlerdim.

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
Kırk yılın hatrını sorardım sana
Hem aşka, hem hayata bir Şerh düŐerdim
Gözlerinle kavrulmadan kainat
Eriyerek için için piŐerdim.

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
Hiç konuşmadan suspus bakardım sana
Gecenin karanlığı utanırdı yanında
Yüzlerce güneşi doğdururdun sen
Bir tek gülüşünle; hemen, anında

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
O gece içimi dkerdim sana
Yüreğimde kor ateşin işi ne
Şimdi gözlerine uçtu turnalar
AlıŐır mıyım ki ben gidiŐine

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
Belki vuslatı anlatırdım sana, vuslatı
Ayrılığın korkusu sarmadan bizi
Dudağımda titrek titrek bir dua:
"Allah'ım bırakma ellerimizi"

Bir kahve içecek zamanımız olsaydı
Gökteki yıldızları toplardım sana
Ne mehtap kalırdı, ne ay
Bir kahve içecek zamanımız olmadı
Neye sayarsan say!

Eylül 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Brüksel ve Sen

Yağmur yağınca bu kente
Aklıma düşüyorsun nedensiz
Korkuyorum
Bir hal olacak bana
Senden habersiz.

Sen yokken burada
Yağmura ve gök gürültüsüne esir olur benliğim
Yine ıpissiz hayaller korkutur beni
Seni hatırlatan şarkıları söylerim bağırarak
Senden habersiz.

Geceleri hüzün gelir yanıma
Bir de cüzdanımın arasındaki resmin
Yağmurlar yağarken bu kente hiç durmadan
Senin kelimelerini ezberlerim
Senden habersiz.

Islak yollarında yürürken Brüksel'in
Yalnızlıktan sırılsıklamım sensiz
Akıp giden insanların arasından kaybolup
Seni bulmak istiyorum nedense
Senden habersiz.

Brüksel'in puslu sabahlarında
Bulutların nazıyla uyanıyorum
Sensizliğim her halimden belliyken
Seni terk edecek yeni bir yol arıyorum
Senden habersiz.

Mayıs 2012, Brüksel/Belçika

Mehmet Ekici (taha)

Bu Akşam

Bana ayrılıktan bahset bu akşam
Göz yaşlarım
Tütün gibi sızıyor ciğerime
Şevdiğime ayrılığı söyledim
Ölümlle tanışınca ürkmesin diye

Eylül 1992, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Bülbül ve Gül

Bülbül gül kafesinde
Gözyaşı dökmüş güle
Gülse her nefesinde
Dudak bükmüş bülbüle

Şaşılır bu bülbüle
Aşık dikensiz güle
Gül, bakarken bülbüle
Bülbül tutuşur güle

Bülbül, pervane güle.
Gül, güneştir bülbüle
Renksiz kokusuz güle
Bülbül der: "güle, güle"

Bülbül der ki bülbüle:
"Aman yanma sen güle"
Gül, gülerek der güle:
"Yüz verme sen bülbüle"

Ekim 1990, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Bütün Gözler Yabancıyken Dünyaya

Tanımazken aşkı,
Tanımlanmamışken aşk
Yani emin değilken nefsimin hilesinden
Boyna sevgiyi tüketen serkeş bir biçareyken
Haz ve tat, adam olmaktan uzaklaştırırken beni
Ellerimden tuttun.
Adam oldum.

Yol yordam bilmeyen nefsim
Bir güneş verdin, pervanesi olamadım ki

Aralık 2010, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Çelişki

Ömrüne iyilik tohumu eken
Kibrinin üstüne ak kefen çeken
Eğer kalbindeyse yaran ve leken
Verdiğin her nefes söz'den değildir

Sevgisiz insanlar nasıl bilsinler
Nasıl kalplerinden kini silsinler
En küçük parçaya aşkı bölsünler
Eğer yaşamazsa öz'den değildir

Çaresiz bir hayat oyalar bizi
Ruhumda ilahî çığığın gizi
Yüreğimde rehin günahın izi
Hemen silinecek iz'den değildir.

İki nefesliktir koca ömrümüz
Önce ah der vah der sonra ölürüz
Hem hata yaparız hem de biliriz
Geçip giden ömür biz'den değildir.

Verdiğin her nefes söz'den değildir
Eğer yaşamazsa öz'den değildir
Hemen silinecek iz'den değildir.
Geçip giden ömür biz'den değildir.

Nisan 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Çerçeveseler

I

Hele bak hele
Yüreğimdeki fotoğrafı görmek için iyi bak
Sabrı anlatan hecelerini de yanında getir
Kendin de gel

Ne umdun bilmiyorum bu iki yüzlülerden
Ne buldun
Küçük hesapların cüce katipleri
Senin adresine yazılı mektuplar taşıyorken
Anlattığım her mevzuda biraz sen vardın

II

Yalnızlığını her zaman yanında gezdirirken
Sana dost olmaya kim cesaret eder
Düşman olmaya
Ne zaman senden bahis açılrsa
Alnımın şakından vurup durursun
Göz bebeklerinden uçan bin ela renkle

Anladıysan beni ses ver ve bir işaret gönder yüreğime
İçten içe
Bunaltıp durma kendini yine

III

Uzak diye neye derler senin yanında
Nedir bu durup dinlenmeksizin koşuvermek kan revan
Saçlarım griden daha çok beyaza yakın şimdi
Sanki sisli bir hayalin var buzdağının ardından
Kazandıklarına da kaybettiklerime de sevinirken
Kim bilir bu mevsim
Daha neler devşireceğim senin isminden
Kendi ismime

İşte ben de senin gibi koşuyorken kan revan
Kış
Kar
Kiyamet her yan

Kasım 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Çingene Çocukları

Bir ömür satın bana
Çingene çocukları
Çingene çocukları
Atın beni yabana

Bir ıstırap bestesi
Yürekleri kaplasın
Yürekleri kaplasın
Bir öksüzün nefesi

Simsiyah gözlerinde
Açar gül tomurcuklar
Açar gül tomurcuklar
O ıslak yüzlerinde

Okşuyor ana eli
Kırlı yanaklarını
Kırlı yanaklarını
Öpüyor saba yeli

Gül koklayan gözlerde
Hüzünler oldu bayrak
Hüzünler oldu bayrak
Sevinç dolu sözlerde

Bütün zulümler bitsin
Çingene çocukları
Çingene çocukları
Beni öteye itsin..

Eylül 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Çocuk ve Deniz

Bir çocuk sahilden baktı denize...
Elinde ufacık çakıl taşları,
Sanki hülyaları aktı denize,
Ufka saplanmıştı çatık kaşları.

Çocuk, taşlarını denize vurdu.
Denizden bir feryat yükseliyordu.
Bu hali anlamak bir hayli zordu
Eğer görmeseydim o göz yaşları.

Bir sürü laf etti; denize, suya..
Deniz, bir intikam almıştı, güya
Suyu tekmeledi çocukluk bu ya
Sonra hıçkırarak attı taşları

Ardına bakmadan koştu, hep koştu.
O gittikten sonra deniz de koştu
Her şey hüznüydü, her şey bomboştu
Çocuktan öğrendim bu yeni aşkı.

Ağustos 1999, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Çok Uzaklarda Aşk

Sarı saçlarının her bir teline,
Bin adak adasam yine az gelir.
Gözlerinden taşan sevgi seline
Kapılsam, ruhuma her dem yaz gelir.

Özlüyorsam her gün nazlı sesini,
Gönlümden ruhuma eşsiz haz gelir.
Yaşarken seninle aşk hevesini,
Cilvelerin her dem bana naz gelir.

Yüzünü görmeye cesaret etsem,
Hele bak, dünyama, şenlik saz gelir.
Sen yoksan yanımda; ne yapsam, n'etsem
Hayatın anlamı her dem yoz gelir.

Gözlerim gözünde hayat bulunca
Senden ayrılıklar bana vız gelir.
Neden ki günlerim sensiz olunca
Yaşadığım ömür her dem az gelir.

Eğer albümümde yoksa bir resmin,
Sensiz fotoğraflar yanmış poz gelir.
İçimden nakarat ettiğim ismin,
Yanan yüreğime her dem koz gelir.

Sevgilim, içimde büyüyor bu aşk.
Sabırla yoğrulan aşka giz gelir.
Upuzun yıllara yürüyor bu aşk.
Sen'den, ben'den önce her dem "biz" gelir.

Eylül 2006, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Dağ Adamı

Dostum, Abuzer Gündüz'e...

Dağlar
Niçin hâlâ onurlu dağlar
Niçin delikanlı
Dağısızlık ne de kötü
Ben dağ adamıyım, dağlıyım
Dağ gibi delikanlı, dağ gibi mert
Şehrin kaypak boyası değmemiş benliğime
Çünkü dağ adamıyım
Çocukluğum dağlarda şekillendi
Dağların gölgesinde
Ki gözyaşını öğretir, sevgiyi, aşkı öğretir
Hiç ikiyüzlü bir dağ adamı gördünüz mü
Bir ömür
Dağlıyım ben
Dağ adamı

Yanımda din kavramı dipdiri durur
Namus kavramı
Boşuna geçmemiştir çocukluğum dağlarda
Geveni, kengeri, yemliği, kekiği ben soludum
Ben çizdim gönlümün atlasına
Çünkü dağ adamıyım
Belki makbul değilim
İki yüzlü şehirde
Sıra dışıyım, başkayım
Ama ben buyum dostlar
Karını çekemedikçe bilemezsiniz
Bilemezsiniz
Dağ atar sizi dışına
Şehre atar
Şehrin koridorlarına bırakırsa sizi
Şaşakalırsınız
Duygu yüklü dağ adamı olmak varken
Kravatlı eşkıya olunca
Kaygısına düşersiniz kimliğinizin

Hatırınıza bile gelmez doğruluk
İçin için kemirir, sömürür sizi şehrin eşkıyaları
Resmî eşkıyalar
Ben dağ adamıyım yani dağlıyım
Bunu iyi belle
Kızdım mı dağ gibi olur düşüncelerim
Sarpa sarar
İnat tutar her yerimi
Ve kitabın kavline teslim olur
Hiç kimseye teslim olmayan kalbim
Kalbim büyür, gözbebeklerim kocamanlaşır
Yüzüm kızarır anlıyor musun

Yani bir dağ türküsüdür o an dudaklarımdan dökülen

Bunu iyi belle

Kasım 1997, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Dağ Gibi Bir Adam

-Muhsin Yazıcıoğlu'na-

Tek kelimelik cümleler kuruyorum
Gözyaşıyla karışıyor bakışım
Ben hayra yoruyorum
Soğuk bir gecede
Ansızın çekip gittin
Sen ne kadar da merttin

Ölümün çaresizliği bu olmalıydı
Duygularımın kanatları kırık
Bir tuhafılık
Kaplıyor her yerimi
Şen, uyurken soğuk bir dağın yamacında
Ülkem yanıyor kavruluyor acıdan

Dağ gibi bir adamdın
Dağlar sana yaslanırdı reis
Uzaklara bakardın bulutların üstüne
Dik dik yürürdün oysa
Dualarla kefene sarılmadan bedenini
Daha şimdiden belli oluyor yerin

Omuzlarda bir yiğit
Sevdalar sevdasına sevdalı
Koca bir yürek
Eğ çileli gönül adamı
Ölümünde el ele tutuşan insanları bir görse
Artık peygambere selam söyle sen

31 Mart 2009 - Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Dibace

Çölde bir kum tanesiyim
Veya
Yolunu şaşırmış bir ürkek ceylan
Ne bilsin
Henüz aşkı tatmayan

Gecenin karanlığı
Yıldızları cilalarmış
Emanet duyguların hamalı olmak kolay da
Yalnız başınayken ağlamak
Ne de çok zormuş

Temmuz 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Diye Diye

Uzaktan bakınca görürsün diye
Yıldızlara astım yalnızlığımı
Belki bana doğru yürürsün diye
Yollarına döktüm gönül sızımı

Bu yaşımda beni anlarsın diye
Kötüyle barıştım, düşmanı sevdim
Ola ki bir defa ararsın diye
Ömrünün üstüne ömrümü serdim

Yanında durunca görürsün diye
Yüreğimi sundum avuçlarımda
Aşkına bir gizem bürünsün diye
Istırap akıttım ak saçlarımda

Mayıs 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Dua

yüreğimde yakarış
her an katına varış
zaman mekan hep senin
acizim affet

-AMİN-

sığındım rahmetine
sonsuz merhametine
gayem yükseltmek ismin
acizim affet

-AMİN-

işlediğim her günah
ruhuma çektirir ahh!
kıl beni ya Rabb emin
acizim affet

-AMİN-

benden razı ol rabbim
şu gönlüme dol rabbim
olsun ömrüme yemin
acizim affet

-AMİN-

Aralık 1992, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Dülger

Bazen yüzünde bir tebessüm belirirdi belli belirsiz
Dudağında eskilerden kalma bir hicaz şarkı
Baya eskilerden...
Ağaçla rendeyi buluştururken
Veya ıskarpelayı ahşabın yüzeyine dayayıp
Tahta çekiciyle ağaçtan birkaç aruz vezni ödünç alırken
Hele ki zeytin, hele ki meşe veya şimşirden
Ayrılırken her bir talaş parçası boynunu büküp
En dertli şiirlerini söylerlerdi
Dülger, mahir ellerini henüz dokundurmadan
Bir peygamber mesleğinin kerametiyle
Her kütüğün içinde sakladığı sırlarını görürdü
Oysa henüz tanışmadığı bir sürü ağacı vardı isimsiz ormanlarda
Ve her birinin ayrı bir hikayesi..
Ne zaman ıskarpelayı alsa eline
Bilirdi ki; suyuna... suyuna gitmeliydi
En yumuşak ağacın bile
Bilirdi ki gürgen sertti, ceviz de damarlıydı
Hele ki çam ve ıhlamur, hele ki gül ağacı
Kavak ve söğüt veya huş
Her birinin ayrı bir hikayesi vardı..
Her birinin ayrı bir derdi...
Oysa dülger,
Hiçbir keresteyi gönlüyle okşamadan onlardan bir kıymık istemezdi.

12 Kasım 2017, Lefkoşa/Kıbrıs

Mehmet Ekici (taha)

Dümkü Ben

Nedir bilemiyorum beni bende boğan his
Şimdi yapayalnızım hasret dolu rüyalar
Uykusuz gecelerde kurduğum o hülyalar
Hepsi gitti gözümde ufkumu kapladı sis
Nedir bilemiyorum beni bende boğan his

Çığlık çığlık bağırın vicdanımın sesi mi
Ben, günahlar altında yürüyemeyen korkak
Her gün hayallerime çizerim çıkmaz sokak
Ruhum uçar meçhule sonsuzluk hevesi mi
Çığlık çığlık bağırın vicdanımın sesi mi

Kaybolan her anımı ölesiye özlerim
Hayalimde mekân yok uçmuyor kelebekler
Öfke dolu benliğim ölecek "ben"i bekler
Ağlayacak besbelli bugün gülen gözlerim
Kaybolan her anımı ölesiye özlerim

Dünya mı bana hakim, ben mi ona mahkumum
Tüm herkes küsmüş bana beden bir anlık soluk
Ağla ey harap kalbim kan aksın oluk oluk
Söndü, dün karanlıkta en son yaktığım mumum
Dünya mı bana hakim ben mi ona mahkumum

Çözemedim bir türlü bu garip bilmeceyi
Her şey lal kesilmişti ne bir ses ne bir nefes
Bilemediğim bir his ruhu hapseden kafes
Zerratımla haykırsam o mukaddes heceyi
Çözemedim bir türlü bu garip bilmeceyi

Boşlukta kanat çırpan kuş gibi çaresizdim
Dünya bomba misali patlıyordu başımda
Yeniden doğuyordum ölen her bir yaşımda
Yalnızdım bu alemde öksüz ve kimsesizdim
Boşlukta kanat çırpan kuş gibi çaresizdim

Nisan 1990, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Efendim

Kalbimin en titrek telinden tutup
Gözümde gözünü unut efendim
Gönlümün içinde aşkı avutup
Sözümde sözünü unut efendim.

Bir şehla bakışa bin ömür verdim
Seninle olunca yok başka derdim
Üç günlük dünyada murada erdim
Sensiz ömür bana cefa efendim.

Rüyamda sen varsın hayatımda sen
Artık ne ben benim, ne de sensin sen
Diz çöküp Allah'a hep aşk dilesen
Yoluna kurbanım canım efendim.

Şubat 2001, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

El

1
Ellerinden aksa yüreğın bana
Bir asalete bürünür zaman
Duracakmış gibi olur kâinat
Dokunsan kutsallaşacak sanki
Bu aşksız hayat.

2
Ellerine gözlerimi esir bırakırım
Bir de rehin kalbimi
İssız yollarımın yolcusu olamadan
Alışkanlıklarımı da sana doğru yontarım
Her an.

3
Sensız geceler beyazdır, gündüzler kara
Hiçbir şey yerli yerinde değil
İlla ki elin değecek yine
Ve dokunacak ince bir sızı bırakarak
Yüreğimin orta yerine.

4
Bir tül gibi uçuşursa bakışın
Bu şehrin üzerinde
Ellerine dokunarak hayatı tanımlarım
Seninle aynı göğün gözyaşında ıslandığım yerlerdir
Artık benim vatanım.

Nisan 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Endülüs'e Ağıt

Endülüs'te
İçinde ağıt damıttığım duygular
Kutsal yerlerimi dağladı bir bir
El Hamra'nın
Gözlerinde kayboldu
Kurtuba'nın o en parlak günleri
Şimdi kaypak boyaların satıcıları
Her yerde dağlıyorlar
Mabetlerin mübarek yüreklerini

Haçı sinesinde yiyen her bir caminin
Neler hissettiğini bilmemek
Akıl kârı mı?
İşte şimdi buralarda minberler yetim
Mihraplar yetim
Yiğitlik nerde, yiğit kim?
Bir zamanların halifeleri
Hangi kadife mekanlarda
Hapsettiler kendilerini...

En bakire acıları yüreğime sarınca
Kurtuba'nın ve Gırnata'nın
Ve Endülüs'ün
Bu, en bahtı karanın
Ellerinden tutan yok mu Allahım!
Yetim kalan duvarlardan
O Nakş-ı Kerim
Ne zaman tohumunu düşürecek toprağa...

Her sokağın kadim bir tarih
Her tarihin kadim bir aşk
Gözlerin,
Hep nemli kalmış Endülüs
Ellerin duaya kalkmıyor mu ki?
Semadan bu arza dönmüyor dua.
Endülüs bir umut damlar içime,
Yetim kalmayacak bu toprakların.

Ağustos 2005, Martos/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Ey Aşık

Sen gam perdesini bahtına çekme
Bu derdi yaşayan bilir ey âşık
Sen gam perdesini bahtına çekme
Aşkı yaşamayan ölür ey âşık

Nazlı bir gül ise koparma sakın
Bahtına en güzel aşkları takın
Uzaksan unutma gönüller yakın
Gam etme bu kervan yürür ey âşık

Kara bir gecede görünen yıldız
Aşkın kendisidir parlak ve uzak
Ne diye yabana gittin deli kız
Bir gülsen ne günler görür ey âşık

Yağmurlar yağınca özlerim seni
Seni diye diye unuttum beni
Bu dert ezeldendir zannetme yeni
Ölünceye kadar sürer ey âşık

Saçların gözlerin ve bakışların
Sensiz önemi yok yaz ve kışların
Hayalim bir dantel dert nakışların
Her gece ruhunu örer ey âşık

Gece ve yalnızlık yağmur ve hüzün
İşte hayalimde hâlâ gül yüzün
Dilimde nakarat o veda sözün
Bu da gelir bu da geçer ey âşık

Ne aşk şarkıları ne şiir ne çay
Bana vermediler bahtından bir pay
Evet itirafım ne sayarsan say
Meyve henüz hamken pişer ey âşık

Aralık 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Farkında Mısın?

Hangi şarkıyı dinlesem, seni söylüyor
Her nereye baksam sanki sen varsın
Bazen özlediğim bir şehir oluyorsun
Bazen benden uzak bir yıldız
Sen
Nasıl aklıma girdin deli kız

Bir gece düşüyorsun aklıma
Bir de yağmur yağarken
İkisi de iflah etmiyor beni
Hayatımı yaşıyorken sessiz sedasız
Ya gözlerimden deli deli yağmur yağıyor
Ya simsiyah bir gece kuşatıyor rüyamı
Ama aldırmiyorum
Acıların sonunda, şükür ki sen varsın ya

Senin için birkaç gül saksımda kıpkırmızı
Birkaç hece dilimden ürkek ürkek çıkıyor
Ve taze suretlerim aynamda rehin artık
Bülbül ve gül bir masal
Anladım sen hayalsin
Bülbülü de gülü de bu aleme sen sattın

Temmuz 2001, Ankara

Mehmet Ekici (taha)

Fotoğrafta Sen

Gezdiğin yerlere beni de götür
Kalbinde bana da küçük bir yer aç
Ne kadar yakışmış o gülüş sana
Yüreğın belli ki bir dosta muhtaç

Ağustos 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Gam

Bir umut yiyip de bitirir beni
Sanırım yıkılır dünya başıma
Hüzünler, sevinçler, gam; yeni yeni.
Yaklaştırır beni kâmil yaşıma

Düşünür dururum geceler boyu
Elime aldığım güller sararır
Gözümü açsam da, tüm renkler koyu
Aynalara küsen bahtım kararır

Ne ömrüm, ne gece, ne küsen bahtım
Hepsine eyvallah, her şey tamam da
Olsaydı, senindi tacım ve tahtım
Yeter ki sen kurtar beni bu gamda

Aralık 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Gazel

Senin yıldızlara asılı yüzün
Nedendir bir daha göremiyorum

İçimden ismini nakarat ettim
İnan hiç kimseye diyemiyorum

Uzaktayken hele ölümüm oldun
Yakınken anla ki gülemiyorum

Bilerek tatmadı yüreğim aşkı
Yaşıyor muyum ki bilemiyorum

Elinden tutmaya cesaretim yok
Bu derde merhemi süremiyorum.

Ekim 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Gazel -I-

Fena olmak er işi ey dide-i şems-i can
Sen ki, ruh-u hayata ermeye ramak kaldı

Bak bu gözler hûn oldu, büryan oldu bu yürek
Bedenim ki bir gazel hem yalnız saba kaldı

Niçun ol mah-ı çehre giryan eder la yecuz
Elvan-ı seb'a olsan gözler ki âmâ kaldı

Ol kitab-ı kainat tesbih eder Zülcelâl
Bu ins-ü cân muannid ki yekta ceza kaldı.

Ağustos 1994, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Gazel -II-

Ey râna-yı pûr-i zevk
Bu ömr biter bilmezem

Bir gülşen-i misbahsın
Âmâ bu ayn, görmezem

Döndürüp hayalimi
Ben ol âşkla gezmezem

Ummanları nûş edib
Bir deste yüz sürmezem

Ey yâr çık gözlerimden
Gayri bir şey görmezem

Eylül 1993, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Geçip Giden Ömür Bizden Değildir

Ömrümüz geçti
Okul sıralarında
Hayat toz pembe
Günübirlikti her şey
Ekmek elden, su gölden...
Bu böyle sürecek
Bu rüya bitmeyecek sandık
Dinlediğimiz her ders, girdiğimiz her sınav
Bir hava parasıydı hayatımızda
Eğitimin her yıl
İncelip incelip kırılan ipliğine
Bir düğüm atanlar
İşi kıvırdılar
Gerisi hava - cıva
Oysa hiçbir sınav
Hiçbir zayıf ve hiçbir pekiyi
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Gurbet sokaklarında
Gece çökünce şehre
En iflah olmayan duygulara
Yeniden bismillah demek
Her babayiğidin harcı mı
Yalnızlığın
O soğuk yanı alıp götürünce
Ömrümüzü meçhule
Pembe - gri arası
Bir dünyada yaşamak
Bizi değiştirmede
Ve hiçbir gurbet
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Kahve köşelerinde
Al kızı - ver papazı
Domine - okey - pişti
Ne kadar oyun varsa
Zar üstüne kurulu
Yedi bitirdi ömrümüzü
Geçen zamanı kâr bildikçe
Zarar ettik
Oysa ne kadar düşüncesizdik
Elveda etti gençliğimiz
Çekip gitti usulca
Mesela
Kahve köşelerine geçirilen
Bir yirmi yılımız daha
Hiç olmayacak
Tüm bunları bilmek
Bizi adam etmedi
Ömrümüz geçti

Oysa attığım hiçbir zar
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Mahpushane damında
Özgürlüğümüzü
Boncuk boncuk tespihlere dizdik
Sabır üç öğün ekmeğimiz, aşımız
Dışarıda
İlkbaharın gelişini görmeye
Neler vermezdik
Ama olmadı
İçerideydik
Ve küfürler savurduk
Avlunun kalles duvarına
Ne kadar pişman olduysak
Hiçbir son pişmanlık
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Ekmek kavgasıyla
Üç fazla kuruş için
Üç dilim fazla ekmek
Birkaç lüks meta için
Verdiğimiz koca bir ömrümüzdü
Alın terimizdi damlayan
Aslanın ağzındaki ekmeğe
Çünkü garibandık
Tüm arabeskler bizim için yazılmıştı
Ve dertli türküler
Ömrümüzü üç kuruşa mahkum yapan
Ekmek kavgasıyla yedik sermayemizi
Boyna kazandık
Mal sevgisi içimizde büyüdü
Oysa kazandıklarımız
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Hastane koridorlarında
Doktorlara umut diye sarıldık
İğneye, ilaca...
Başka ne yapabiliirdik ki
Bir gün eski günlere döneriz umuduyla
Sancılar bitince hayaller başlardı
Baş ucumuzdan ayrılıp giden
Hastanın ölüm haberi
Moralimizi yerle bir ederdi
Tesellimiz hasta ziyaretlerine gelen
Günahsız çocuklardan dua istemektir
Gidenler gelmiyordu
Çekip giden arkadaşlarımız bile
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Dertle, tasayla
Kapkara saçlarımız
Aklaştı tek bir günde
Her şeyin bir imtihan olduğunu
Aklımıza getiren ne kadar şey varsa
Kör olduk
İyi bir kul değildik
İbadetler başkasınındı
Orucu öylesine tutuyorduk çoğu kez
Namaz bitmiyordu her gün beş defa...
Biz böyle Müslümanlardık
Yeter ki gönül incitme
Allah her şeyi affeder deyip
Günahlara alıştık
Meleklerle küstük
İblisle barıştık
Oysa hiçbir tatlı günah
Ömrümüzü geri getirmeye yetmedi.

Ömrümüz geçti
Biz afalladık
Sanki geçen ömür
Başkalarının ömrüydü
İşin edebiyatını yaptık
Boyna keseden yedik
Kârı kediye yükledik
Ta ki sıfırı tüketince
Kendimizden kaçtık, kendimize
Hayırsız bir mirasyedi edası
Ah ile, vah ile
Biten ömrümüze
Yeniden bembeyaz bir sayfa açmaya
Takatimiz kalmadı
Bitti
Elimizdeki sermayemiz
Bitti malvarlığımız
Hayat hikayemiz...
Bitti...

Ağustos 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Gel

"Gel" dedikçe gittin, Şimdi nerdesin?
Çektiğim acıyı henüz bilen yok!
Yüzüm kapılarda eskise bile,
Hasretin, gözümü kör etmeden gel!

Geceler benimmiŐ kimin umrunda
Ölmüşüm, kalmıŐım bilsen n'olacak!
Ola ki aklına gelir yüreğim;
Ayrılık, gönlümü kor etmeden gel!

Beddua vermedim, ah dilemedim.
Sandım bütün kuşlar sana uçacak
Resimlerin bana ses vermese de
Özlemin, ruhumu hor etmeden gel!

Artık gelsen bile bir faydası yok
Bensiz geçen ömrün sonbaharında.
Gözünde büyürse yalnız yaşamak
Azrail, ölümü zor etmeden gel!

Hasretin, gözümü kör etmeden gel!
Ayrılık, gönlümü kor etmeden gel!
Özlemin, ruhumu hor etmeden gel!
Azrail, ölümü zor etmeden gel!

Temmuz 2003, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Gelincik

Akdeniz'de şafak düşünce suya
Aşkın bir cemresi aşikâr olur
Bir ada havası kuşatır beni
Ömrün bakiyesi bana kâr olur

Sensizken içtiğim bir fincan kahve
Bütün dertlerimin yoldaşı olur
Alışkanlıklarım terk etse beni
İhanetlerimin kardeşi olur

Gözlerinde sırlı bir cennetin var
Yüzüme bir baksan gün bayram olur
Kalbim rehineyken avuçlarında
Solun bu gelincik kime ram olur

Bu yeni hayatla barışsam bile
Sensizken her bir tel saçım ak olur
Hatıran yeniden yakmasın diye
Her neye dokunsam o yasak olur

Akdeniz'de şafak düşünce suya
Aşkın bir cemresi aşikâr olur
Bir ada havası kuşatır beni
Ömrün bakiyesi bana kâr olur

Mayıs 2007, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Gitme

Gidersen
Arkandan ağlarım
İnan duygusal bir çocuk olurum
Ellerim duaya durur
Yapayalnız kalırım
Boğazımdan aşağı geçmez bir lokma
Kör duvarlarla konuşurum
Bilesin ki
Saçımı taramam bir daha
Ve ağlarım
Bilirsin
Gidersen ağlarım
Şehir zindan olur bana
Boynum kıldan incedir hep
Yüreğim bir ceylan gibi
Mahcup ve ürkek
Ve masum
Sensiz o gece son gecemdir
Gidersen, beni de götür
Gitme...

Gidersen
Arkandan ağlarım
Yollar upuzun bir gurbeti çağırır bana
İnsanlar yabancılaşır birbirlerine
Hiç kimsem kalmaz
Sevmiyorum yalnızlığı
N'olursun gitme
Gidersen
Al götür yüreğimi
Gitme diyorsan
Bildiğim için diyorum kendimi.

Gidersen
Yollarıma kar yağar, gecelerim üşür
Ve evsiz kalan karıncalara üzülürüm
Onlarla konuşurum geceleri bir başıma
İnan bana
Gömleğimi ancak onbeş günde bir yıkarım
Sen gitme
Gidersen kırılır kanatlarım
Büyüm bozulur
Sevecen yüzüm gizlenir aynalardan
Küserim bu hayata
Kitab'a sığınırım belki
Belki şiirlerime
Sakın gitme
Beni götürmeyeceksen

Gidersen
Bu kış gününde
Ölür sevecenliğim

İnan haber bültenleri dinlerim bütün gün
Gidersen kavga filmleri izlerim
Yalnız başıma
Gitme be can kuşum
Ya gönlümden sök aşkını
Ya bu şehri başıma yık ta öyle git
Bir tütün kadar keskin
Ve o kararlı bakışlarını
Üzerime dikmeden git
Oysa seni seviyorum
Beni öldür de öyle git
Sevmiyorum yalnızlığı
Seninle seviyorum gecenin yıldızlarını
Seninle
Sevmeyi seviyorum
Bilmiyorsun
Bazı şeyler yaşanmadan bilinmez.

Gidersen
En önce yollarına ser beni
Op alımdan el salla arkamdan
Ve ağlamadan git
Hüzünlü şarkılar söylemeden git
Sen git
Ben anlarım ne demek istediğini
Ve sana bu şehrin bütün güzelliklerini
Ve gözyaşlarını
Bir tutam ayrılık çiçeğini adarım
Bilesin ki
Sana dair yazdığım şiirlerimi yırtarım
Gitme akvaryumdaki balıklarına acı
Saksıdaki açelyaya
Arkandan bakacak olan mahalle çocuklarına
Ve bana acı
Gideceksen öyle git
Sakin sakın uzaklaşma yanımdan
Birden bire çek git.
Ama bana hissettirme gitmeni

Ve çek git beni söyletmeden
Beni delirtmeden git
En sevdiğim yüzünle git
En sevdiğim elbiselerinle
En sevdiğim sesinle git...

Ekim 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Gözlerin Vurdu Beni

En önce gözlerin vurdu beni
Karanlığı eze eze bakışın
Tek yitiğim senden ayrılığımı
Bir bilsen
Bu yağmurlu Herne sokaklarında
Şehrin tenhaliğine saklanmıştı yüreğim
Sen yoktun yanımda, hayalin vardı
Gece vardı. Yağmur vardı. Yalnızlığım vardı.
Boyna yürürdüm bu sokaklarda
Endamını ararken belli belirsiz
Aklımı esir eden
Gözyaşlarımdı

En önce gözlerin vurdu beni
Avuçlarıma hüznün cesareti müptela
Suskunluğun bana en yakışan haliyle
Penceremden bakarım bu şehrin üzerine
Güneşi özlemem, vallahi...
Seni özlerim yine
İçimde müebbet bir yalnızlık. Bir ateş. Bir har.
Boyna düşünürüm seni Herne'de
Ne upuzun yollar, ne suskun insanlar
Ne de
Yemyeşil parklar oyalar beni
Gözlerinin hayali kadar

En önce gözlerin vurdu beni
Gülüşünü hatırlarım nedensiz
Şehrin yağmurlarıyla tek başıma tanışmaya cesaretim yok
Seninle birlikte yürümeyi özlerim
Sesin değer kulaklarıma ya da yüzün ayan olur
Bu dik çatılı balkonsuz evde
Bir hayalet şehir saklı durur gözlerimde; kül rengi suskun
Dudaklarım aşınayken senin şarkılarına
Bu gece de yıldızlara gizlenir umutlarım
İsminin her harfinden
Gül ve çiçek silüetleri çizerim yine
Herne'den gökyüzüne...

Ağustos 2014, Herne/Almanya

Mehmet Ekici (taha)

Gurbet Notları

1.
bir sevinç
yakaladı yüreğimi dün gece
aldım attım yüreğimi
fırat suyuna
kimse görmedi
bir tek şahidim gece

2.
utandım aynalardan
namahreme bakar gibi
bakıyorum yüzüme
bu ben miyim
başka bir lisanda
kendisini tanımaya çalışan

3.
korcu ve ümit
fisıldıyor gece böcekleri
ve sinekler hâlâ
kışa rağmen uçuşuyorlar
odamın camlarına
üç beş kedicik
umutlarını
çöp torbama bağlamışlar
korkularını
komşu çocuklarının sapan taşına

4.
dalgın bakan serçeler
bana azmi öğretti
bir haşiye düşürüp
yeniden şerh ettiler
onbeş yıl tahsilimde öğrenemediğim
bilgilerimi

5.
ekmeklerini
koka kola ile değiştiler
köyüme yeni gelen bu memur çocukları
bizimle oynamıyorlar artık
paylaşmıyorlar
oyuncakları kadar
sunî duygularını

6.
siyah bir mest bıraktı
ve üç beş elbise
öylece gitti dedem
neden götürmedi ki
belki tabutta yer yokmuş
ya mezarda

yeryüzü o kadar dar mı acaba

7.
kuytu bir karanlıkta
hep yakarış azaltıyordum güne
zamanın ne önemi var
bir müebbet mahkuma
içimin gardiyanı
kelepçe sattı yine

8.
haremlük rüşvet verildi
selâmlığa
artık her eve
serbestilik girdi
ve mahremiyet gömüldü üryan
herkes birbirini bahane gösterdi
hep lânetlendi şeytan

9.
her şeye rağmen
utanmadan yaşamak
utanmadan yaşlanmak
bile bile

10.
ey rüzigâr
sen ne sil
ne de karala
bırak
öylece kalsın

11.
ıstıraplar
basit kalır mı acep
ya gurbet
o bir içimlik su kadar kolay
yeter ki sabret

12.
azrail
bir deste gülle gelip
hoşsohbet etmeyecek bizimle
ölümün gizli eli alınca bedenimi
"acb-üz zeneb"im çürümeyecek
ama ben çürüyeceğim
bunu biliyorum

Ekim 1992, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Gül Mevsimi

gül, ey gül
kokunu yele bırak
dolaşsın köşe bucak
içimize nur dolsun
peygamberim,
muhammedim bakacak.

gül ey gül
rengini güne bırak
utansın gökkuşağı
yüzümüze nur konsun
peygamberim,
muhammedim bakacak

gül ey gül
cilveni kalbe bırak
defolsun şeytan ruhu
süveydamız nur olsun
peygamberim
muhammedim bakacak

gül ey gül
duanı göğe bırak
yayılsın tüm evrene
ve insanlar nur bulsun
peygamberim
muhammedim bakacak

gül ey gül
aşkını öze bırak
yanmak sonsuz bir ömür
nar yerine nur olsun
peygamberim
muhammedim bakacak.

Nisan 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Güle Şiir

Bir güle gülümse sen ruhuma bir can düşer
Gülümse sen âşıklar âlemden bican düşer.
Ruhuma bir âlemden inci ve mercan düşer.
Can düşer, bican düşer, mercan düşer, an düşer.

Bir gülü öpüversem yüreğimden kan gelir.
Öpüversem ruhuma müstesna bir an gelir.
Yüreğimden müstesna bir mekâna can gelir.
Kan gelir, bir an gelir, can gelir, hazan gelir.

Bir gülden kopuversen rüyam bile dar olur.
Kopuversen, ölüme verdiğim karar olur.
Rüyam bile verdiğim bu bedele ar olur
Dar olur, karar olur, ar olur, bîzar olur.

Bir gülün arkasından ağlama hazan vurur.
Arkasından gözyaşı tek damlada can vurur.
Ağlama, tek damlada insana hicran vurur.
Hazan vurur, can vurur, hicran vurur, an vurur.

Bir gül ki özlem olur, özlerken hayat bulur.
Özlem olur, bülbülün ağıtından tat bulur.
Özlerken ağıtından, uçar ve kanat bulur
Hayat bulur, tat bulur, kanat bulur, Zât bulur.

Nisan 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Haberci

Bekledim vuslatı bekledim durdum
Senden bir tek haber yok mu haberci
Gözleri ufukta bir ihtiyardım
Söyle, bir tek hece çok mu haberci

Kapkara saçlarım apak oldu da
Yoruldu kollarım, benzim soldu da
Hatıralarınla gönlüm doldu da
Benden hiç haberin yok mu haberci

Ayrılığa düşen bir bahtım vardı
Bakışın gönlümü ikiye yarıdı
Senin hüzünlerin ruhumu sardı
Hiç haberin var mı bundan haberci

Yıllarım geçiyor sensiz, nafile
Bekliyorum bir gün gelirsin diye
Bu sır bende gizli hiçbir kimseye
Söylemem ismini bir kez haberci

Eylül 2013, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Hapis

Arkamdan demesinler
Bu adam
Sevdaya yenik düştü
-diye-
Sevdamı hapsettim yüreğimde

Mayıs 1993, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Hayat Sineması

[senaryo]

Parmaklarının ucuyla eziyorken kibrimi
Bir çok gönül yangınından ve yanılığlarından
Her zaman vaz geçirirdi beni
Gözleri vardı ilkin
Sonra hiç bir şeyi kalmadı yanımda
Gözleri de parmakları da ecelim olurdu her günbatımında
Sesinin içinde yüreğimi kanatan şarkılar gezdirirken
Tek bir fısıltı kulaklarımı sağır etmeye yetti
Ne zaman yalnızlığı özlesem sığınurdım sesine
Aslında sığınırken sesine
Sesten bir heykele dönüşürdüm ansızın
Ne avcıydım ne avdım
Yangınlarımın ve yanılığlarımın izinden giderken
Her zaman bir cesaretin baş kahramanı olmayı düşlerdim
Vedasız gidişle
Yüreğimin öfkesini yoklardım nedense
Bir deniz melteminden daha çok çöl rüzgarlarına dönüşürken saçları

[birinci fragman]

Bitti hayal kırıklıklarım
Aslında bir şehre alışmak ona ait şeylere de alışmış anladım
Oysa her alışkanlığım içinde bir temenniye de barındırırdı
Bana gelgitler yaşatan hayatlara kıyarak
Tam orta yerindeyken uçsuz bir denizin
Batması için dualar edilen simsiyah gemilere bindi gözlerin
Bakışlarında hayalimin son çırpınışları vardı
Sanki hoyrat bir çingenenin eteğindeki İspanyol çiçeğinin solgun taç yaprakları
Kalbimi esir eden kendi gözlerimdi ve kefareten ağlıyordu her bir hüznünde veya
sevinçte
Yapıp ettiklerimin ceremesinden kaçıp sığınırken gecelere
Kalbimi de önüne katıp bin bir başlı uçurumların kıyılarında yeni gezintiler tertipleyen
Kimin gözleriydi

[ikinci fragman]

Kalbimi ayartan her ayna gözlerimin içini mesken tutan sıradan bir heyula
Endamlarını Havva'dan ödünç alanlar kutsal bir silüetken hayal sinemasında
Erkekler kendi korkularını ve renklerini zihinlerine kodlarken sinsi ve haince
Yüreklerin şah damarına en yakın bir yerinde
Biraz da karmakarışık hislere yenilerek
Belki bir örümcek ağı, belki bir buzdağı
Belki de akkor bir kelimeyi dili ile dimağı arasında gezdirirken laf cambazları
Hala aşağılık yalanlar üretiyorlardı
Bir kör cesaretle seyrederken tensel güzellikleriyle zehirleyen bedenleri
Sahte suretlerden yapılan putlarını ceplerinden çıkarıp yapıştırırken kendi suretlerinin
üstüne
İkinci bir kovulmanın eşiğine gelmekten korkanlar da
Bunlarla birlikte yürürken bu çileli yolu
Cennetten sonra dünyadan da kovulmanın şerrinden sığınmak için Rahman'a
Dua etmeyi göz ardı eden her adem
Kendini bekleyen bir hayal kırıklığının hamalı olmaya şimdiden gönüllüyen

[artist]

Oysa bilirdi
Her sınanma yeni bir değer katacaktı ruhuna
Bile bilir miydi

[dublör]

İlkin ilk sığındığım limanlar gelirdi aklıma yaşıma daha gençken
Sonra da beni özgür kılacak rüzgarları nasıl özlediğim
Ve kırılğan dalların direncinde birleşen bir göz ucu bakışını
Yeniden ararken düştüğüm bu patika yollarda
Her seferinde bir kahramanlık hikayesi yazdırırdı bana
Yalnızken bu coşkun denizlerin ve ıssız kumsalların içinde
Zulamda gizlediğim gülümsemelerim vardı
Ne çok cömert ne de acemi

[senaryo'nun devamı]

İlkin söyleyeceklerini söylemez yalnız susardı
Bir bakışı vardı üzerime sinen
Ve zayıf bir ayrılık temennisine saklanan yüreğim
Gözlerimin içine hapsolan bir renk kümesi
Veya suskunluğumuzun bu yeni hali
Şehirle baş başa bırakırdı her seferinde beni
Bir kaçışım vardı ki; sorma, belki de yol yordam bilemeyişimin acemiliği
Ve bu acemilik
Kendi yalnızlığımdan kaçırıp kendi kalabalığımda kaybedecekti beni
Eskilere dair, eskisi gibi
Eskiden ne güzel günlerimiz vardı diyerek
Yaşlanırken seni hatırlayacağım hangi hatıranı mirasçı oldum

[son sahne]

Bilerek aldandığım ve bile görmezden geldiğim kaygılarımla
Senin yalan makinasına direnen her refleksini yeniden yorumladım
Kaygım, yokluğunda ne yaparım endişesiydi
Şimdi alıştım..
İşte böyle bir hayalin takipçisiyken
Umudun ve korkunun elinden ve dilinden ve bedeninden
Sabra iman etmenin gerekçesini buldum.

Temmuz 2015, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Hayata Dair

kekre bir tadı var bu ömrün
buruk buruk çıkar kelimeler hayata
yeryüzünde korkulacak tek şey
ölmek değildir

bir kışın
en sert soğuşunda
bir okyanus genişliğindeki
kalbimdi yaralanan
yaşamak için
ihtiyacım olan hava su
ateş ve topraktı
oysa kitaplar bana hayatı anlatırdı
yaşamayı
ve sır gibi sakladığım onca şeyi de

böyle geçmemeliydi belki
hayat
ruhun aynasından görülebilen
bir kandildi
her yanı ışıtan bir ışık
bir rüya gibi geçen
ve saçlarıma ak ak izler bırakan
dilimi büken
ellerimi kırış kırış kabartan ne ki

içimde bir umman var
gözlerimde kelebekler uçuşur
yazgı değil bu
ellerimle büyüttüğüm
bir zakkumu yiyişim
hangi yönden bakarsan bak
hayat
hem acımasız
hem korkak

bulutlu bir havada
kuşların uçuşunu izlerken
elimde
sonbahar görmüş bir gül
ve hayalimde yazacağım şiirler
hayata dair
alttan aldığım savunma seansları
kınalı bir kızın elleriydi
oysa elleri kınalı
saçlarına bir ömür adanan
bir kız gibiydi hayat
kirletilmeden önce...

Haziran 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Hayatı Çocukken Tanıdım

Hayatı çocukken tanıdım
Ne olduysa o zaman oldu bana
O zaman direndim
O zaman
Şair oldum
Aşka, çentik attım ayrılığı
O zaman

Mayıs 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Hayatın Adı: Sensin

Abdulkadir'e

[Biz aşkı hangi ustadan öğrendik
Yalın bir alevın beyazlığında
Kara sevdalara tutulmayı denedik]

Kardeşim
Bakışlarıma anlam vermelisin
Gülüşlerime
Ama
Okuduğum şiire aldırılmıyorsun
Çektiğim çilelere
Geceleri insanlar niçin üşür
Bilir misin
Karanlık her yanını örtünce
Niçin tuhaflaşır insan
Ve zanneder ki
Yıldızlar dökülecek gökten
O dem ölüm korkusu yayılır odana
Belli belirsiz bu yaşam
Senin neyine
Ağır ve yüklü bu hayata
Sen dayanabilir misin
Bu kör ve acemi heveslerinle
Ki bunlar
Bir aşkın
Bir şarkının son sözleri bunlar.

Kardeşim
Denize düşen bir yağmur tanesini
Bilir misin
Veya iç çekmesini
Ya da bir isyanların sınırlarını
Kafeste ölen kuşun yalnızlığını
Göklerin nasıl azap yağdırdığını
Ferhat'ın boşuna yorulmadığını

Bilir misin
Geceleri yıldız saymasını
Ve soğuktan titreyen ellerini
Üşüyen ceplerinde ısıtmasını
Denedin mi hiç
O kirli kentte
Ve o soğuk insanların içinde
Hayat sürmeyi

Kardeşim
Yüzüme bakınca anlamalısın sıkıntımı
Ve elini sinene her atışında
İyi kelimeler çıkarmalısın hayata
Ve tat vermeli sana

Sevinince çocuklar
Yağmurda ıslanmasını becermelisin
Gül tutmalısın yüreğinde
Ve aşka inanmalısın
Hatta geceye ağlamalısın
Türküler bir sızı gibi işlemeli seni
Tütün gibi keskin duygularını
Diri tutmalısın
Anlıyor musun
Hayatta kalmalısın
Dosta düşmana karşı gülümseyerek
Ve sert sert yürüyerek
Bu hayatın riyakâr yüzüne
Bir tuh diyerek

Yaşamalısın
Kardeşim

Aralık 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Her Şehrin Bir Güzel Kızı Vardır

Her şehrin bir güzel kızı vardır
Yıldızlara bakarak saçlarını tarayan
Sinesinde uçuşurken hisleri
Kalbine kanat takan
Ve kınalar yakılan her tel saçına
Türlü makamlardan türküler asan
Bazen de gözlerinin kesik bir bakışıyla
Koca bir yürek yakan
Her şehrin bir güzel kızı vardır

Her şehrin bir güzel kızı vardır
Bir güzel yüzü
Yüreğinin bir yarısı edep
Diğer yarısı aşk
Ve bir kuğu kadar kar beyaz
Günah ve sevap gibi
Gece ve gündüz gibi
Ve aşk ve nefret gibi keskin çizgilerin sahibi
Her şehrin bir güzel kızı vardır

Her şehrin bir güzel kızı vardır
Tebessüm etmeyi de bilen
Vuran ve kahreyleyen
Uğruna düşeceği çölü ararken Mecnun
Ve her gördüğü düşü günahla tanımlarken
Uykuya hasret kalan gözlerle
Sığınacak bir gölge ararken gecenin ayazında
Leyla'dan da daha Leyla
Her şehrin bir güzel kızı vardır

Her şehrin bir güzel kızı vardır
Aşkını
Yüreğinin mahreminde saklarken
Bir sevda türküsüyle
Dudağından kalbine patika bir yol yapan
Şehrin ziynetlerine tapınırken insanlar
Yıldızlara bakarak
Saçlarını tarayan
Her şehrin bir güzel kızı vardır

Ocak 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

İkinci Vakti Şiiri

Sahte bir sevgili gibi duruyor şiir.
En iflah olmaz yanlarımı
Törpülüyor acımadan.
İşte bu yalnızlığın adı:
Yârdan ayrılık.

O bana bir yakamoz göstermeden
Terk etti bu şehri.
Şimdi bir başımayken
Üslu bir çocuk gibi
Avunmayı öğrendim yeniden.
Aşka dair şiirleri okurken
Mağrurdum.
Bunu bana
Şehrin en görkemli dağı anlatmıştı.
Dağ konuşmaz derdim,
Yanılmışım.
Dağ da konuşur, ırmak da.

Ve dağ dedi ki:
İnsanı oluşturan dil ve yürekdir.
Aşkla alışkanlık arasında ince bir perde
Gizli bir sır var, dedi.
Terk etmek alışkanlığı kırmaktır. Var git!
Yalnızlığa alışan insanlar korkmaz Leyla'dan.
İşte bu çölsüz ve Leylasız şehri
Bir ikinci vaktinde terk etmeye ant içtim.
Bu şehri.
Bu sevgiliyi.
Bu şiiri de.
Bir ikinci vaktiydi terk ettiğimde.

Mayıs 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

İtiraf

Taze sürgünlerim bitince geldim
Yitik bir aşkın viranesiyim
Dağ diye kalbimin özünü deldim
Bir meçhul dünyanın divanesiyim

İçimden bir feryat yükselir daim
Yaşarım ateşten gömlek giyerek
Bütün zerrelerim o aşkla kaim
Mecnun makamında; Leyla, diyerek

Yok artık duygular düşünce ve his
Bedenim tek yürek tek bir hücreyim
Ayrılık, ruhumda siyah bir akis
Acıyla yoğrulmuş bir biçareyim

Temmuz 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

İyi ki Varsın

Ahmet Ceylan'a

Gittin
Kaç zaman geçti
Kuşları kaybıldı bu şehrin
Dağlar, yerini doldurur sanıyordum
Meğer yanılmışım.

Gittin
Şehir her gün biraz daha ruhsuzlaştı
İnsanlar hep somurtkan
Sen miydin
Fırçanla tüm yüzlere
Tebessümü konduran.

Gittin
En verimli zamanlarım çürüdü
Bir kitap dolusu hatıraların
Yazacağım her bir şiirde
Yükselecek bu şehrin göğüne.

Gittin
Yerin ne de belli şimdi
Bunu belli etmen için gitmen mi gerekti
Bize şiir okuyacak
Kaç kişi kaldı burada
Allah aşkına.

Dostum
Hâlâ uzaksın
Ama olsun
İyi ki varsın.

Mart 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Karısına Şiir Okuyan Adam

O kış
Bir şeylerin olacağı belliydi
Karısına şiir okuyan adam
Bu yüzden kederliydi
Hayat şeker renginde
Geceler griydi
Yapılacak onca şey varken
Her taraf yangın yeri
Karısına şiir okuyan adam
Gitti artık
Gelir mi geri?

Olan oldu o kış
Keder
Karısına şiir okuyan adamı
Alnının çatından vurdu
İşte şimdi derbeder
Gözlerini kısararak baktı hayata
Hayat oturmuştu artık yerli yerine
Olan saçlarına olmuştu
Karısına şiir okuyan adam
Artık yorulmuştu
Olan oldu demek kolaydı
Zor olan yaşamaktı
Ne yapsın konu komşu, eş dost, hısım akraba
Karısına şiir okuyan adam
Aldı eline pörsümüş anıları
Sabır, gayret ve himmet
Ne varsa adadı o kış
Karısına şiir okuyan adam
Çizebiliyordu artık kendi göğüne mavi bir nakış

Hayat bu değilse
Şimdiye dek yaşadıkları neydi
Karısına şiir okuyan adam
Kimse görmeden
Yalnızlığı tek seferde içine çekti
İşte o an kırıldı kanatları
Yalnızlık, bu hal olsa gerekti
Karısına şiir okuyan adam
En çok bu yalnızlıktan çekti

Bahar erken geldi o yıl
Gelmiş geçmiş tüm baharlardan erken
Ve her iş tamamına erdi
Karısına şiir okuyan adam
En kaba cümlelerle kendisini yerdi
Aynalarda kapkara kesildikçe yüzü
Kendi gerçeğini
Ervah Kabristanı'nda gördü
Karısına şiir okuyan adam
O günden sonra düşlerinde gül gördü

Bahar bitti
Ömrün en güzel demleri gibi
Arkasından el salladı gençliği
Karısına şiir okuyan adam
Her zaman aşkı örseledi
Gözlerine mil çaktı, kilitledi dilini
Her hücresi koca bir yürek oldu
Karısına şiir okuyan adam
Tek bir günde taze bir çiçek gibi ansızın soldu

Günlerden bir gün düşündü kara kara
İçlere daldı, derinliklere
Kırdı şevkini, nutkunu tuttu
Karısına şiir okuyan adam
Hayatın en çok bilinen yorumunu unuttu
Anladı ki boş yere kendini yoruyordu
Zinhar
Karısı şiirlerini anlamıyordu
Karısına şiir okuyan adam
O zaman ne diye çabalıyordu?

-zeyl-
An geçti, zaman geçti, dem-devran geçti
Sular dala yürüdü
Kuşlar aşyanlarda
Kırları sarı çiçeklerle bezeyene hamdolsun
Karısına şiir okuyan adam
İmanına bir cila çekince
Vallahi kalmadı
Ne tasa, ne gam
Karısına şiir okuyan adam
Adam mı? Adam!

Temmuz 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Kış Uykusu

Ben bu baharı bekleyeli çok oldu.
Gecenin yarasına sürdüm; sabrımın türküsüydü.
Müslümanlar kış uykusu uyurken rahat yataklarında;
Kudüs üşürdü. Mekke üşürdü.

02 Ocak 2015, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Kızgın

Kızgınım bayım
Nerden gelir yüreğime bu acı
Mazlumların üzerine çöküyorsa kara bulutlar
Gözlerim kan çanağı
Evet kızgınım
Hala ıslanıyor gözyaşlarıyla
Mülteci çocukların yanağı

22 Ocak 2016, Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Kim

Ağlattın
Sen ağlattın
Sen kor bastın yüreğime
Ben küstüm gecelere
Kstm

Glşne
Bir tatlı sözüne
Söyle
Kaç kişiyi astın
O kara gözlerinle

Kasım 2001, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Kritik

Bana,
Öğrendiklerimi sordun önce
Şoluğum kesildi
Öğrendiklerimi bilmen
Beni korkutuyordu
Kendimle yüzleşmek
İstememiştim.

Bana,
Yalnızlıklarımda hep destek oldun
Gurur duydum
Başım dağlar kadar mağrurken
Omzuma yaslanırdın
İçimden nehirler akardı oysa
Sana
Sezdirmemiştim.

Bana,
Öfkemi hatırlatırdın, hıncımı
Kızgınlığımı geçiren
En keskin ilacımydın
Dudağıma hapsetmiştim adını
Yüregime
Söylememiştim.

Bana,
Bir dargınlık borcun var
Hadi darıl, naz yap
Çekerim seni dar zamanlarda
Leyla'dan ve Mecnun'dan miras kalan o kavli
Bir türlü
Bilememiştim.

Bana,
Öğrettiklerini sana tekrarlıyorum
Geceleri ismini yazınca gökyüzüme
Kalbimden benliğime fırtınalar kopuyor
Dilimin ucundayken tüm itiraflarım
Sana dair o duayı
Diyememiştim.

Bana,
Çizdiğin uçuk mavi gökyüzü
Bir göz kayması kadar ani ve keskin
Uzatsam elimle dokunamam ki
Sana çok yakinken senden uzakta
Hiçbir şey
Görememiştim.

Bana,
Alışık olmadığım bir şeyler söyle
Ne yalan olsun, ne riya

Ne ak et, ne kara al
Gözlerinle konuştur beni bir kere
İtirazım olmaz ki buna
Diyememiştim.

Aralık 2008, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Kurtuba'da Bir Gece

Kurtuba Camisi'nin yanında
Bir Arap kahvesi
Bu gece dinleyecek bütün dertlerimizi
Demliğimiz simsiyah çaya aşına
Kulaklarımıza çarpıp durdukça müzik
Yüreğimiz gebe yine gözyaşlarına

Bizde hüzün var
Kurtuba'nın yüreğinde gam
Herkes dökcek eteklerindeki bu gece
Bu gece uyku haram!
Gece kustu kusacakken inadını üstümüze
Tüm sevgilileri el ele dolaştıran bu mekan
Hüznünü masamızdan rehin alınca
Bir paket sigara
Bu kadar erken içilir mi deme Allah aşkına!

Kurtuba'yı anlıyorum bu gece
Bu gece hâlâ gri
Bu gece sus pus
Bu gece bize başka dünyalar vaat ediyor
Gözümüzden akan şiire aldırmadan
Yaralı yüreğimiz
Dalgın bakışlarımızla birlikte
Kurtuba'nın göğüne çarpıp duruyor
Hem pişmanlıklarımız
Hem gözyaşlarımız

Bu gece Kurtuba
En kutsal şafağına mı gebe?
Mecnun, Ferhad, Kerem, Romeo ve Mem
Masamızın etrafında toplandı yine.

Ağustos 2005, Kurtuba/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Kuzeyin İnsanları

Bahtını bulmuş bir gelincik gibi
Yollara düştüğümde
Yüreğimde ıssız bir rüzgar ve bir orman tenhaliği
Avuçlarımda sabır ağacının yontusu
Ve birden bire yağan
Sıradan sağanaklar ülkesinde
Tarifsiz birçok acı dolaşıyor içimde
Aşkı, Mecnun öğretseydi bu kente
Böyle deli deli gezer miydi ki
Leyla'ya benzemeyen bu kızlar
Neden ki erkekleri yalnızca gözlerinden vururlar...

Şansımın ve tecrübelerimin türevlerine dair ne varsa
Üst üste ekleyerek
Flu bir gökyüzünün en تنها mekanına
Hapsettim gözlerimi
Gözlerim, siz orda kalın bir müddet
Bir kal-u bela mahşerinde
Fettan suyuyla yıkanan
Günaha gebe kızlar
Haydi, uçurun bakışlarınızı ne duruyorsunuz
Vurun, vurun ki
Bir şehrin bahtını göz göre göre yitiriyorsunuz
Asaleti ve günahkarlığı iç içe yaşadıkça
Yerinde durmayacak hiçbir şey
Çünkü her şey aslına rücu edicidir
Her şey...

Ey bu yalnızlığın perdesini yırtanlar
Günübirlik yaşantıların cennetinde
Yarı sarhoş yarı uyanık gezen erkekler
Geceler kadar kara, ölüm kadar soğuk
Bir yalnızlık ekerler
Ölüm ve dirim arası bir basiretin arifesinde
Eston bakışlarıyla sarhoş olan bu kenti
Cehennemın hangi mekanına çekerler
Ya hayal kurmamalıyım bu kuzey ülkesinde
Ya da avazımın çıktığı kadar bağırmalıyım
Güler yüzlerini eskiten tüm insanları
Artık,
Voru'ya çağırmalıyım...

Ömrümüzün daralan bu kesitinde
Yeniden yorumluyoruz bildiklerimizi
Bir başıboş gençliğin
Her davranışına birkaç yorum ekleyip
Her sigarayı bir kahve fincanla eşleştirirken

Ağustos 2006, Voru/Estonya

Mehmet Ekici (taha)

Küllenen Aşk

Bedduan mı tuttu ıslak gözlü kız?
İflah olamadım on yıldır inan.
Kaderin ağzında acı bir sakız,
Çiğneyip duruyor kalbimi her an.

Gam çektim, acıdan hiç yıkılmadım.
Beri gel hicranın kavursun beni.
Daha aşk oduna ben yakılmadım.
Vuslatın yollara savursun beni.

Çilenin alâsı yanımda durur.
Âtsam atılmıyor, atmasam çile.
Hançeri en kılcal damardan vurur.
Derdim anlatamam dostuma bile.

Dildaş bulamamış bir mülteciyim.
Aşkın bezirganı yoluma düşer.
Kaybettim kendimi; Kimim? Neciyim?
Neden saçlarıma her gün ak düşer?

Eğer şu keşke'ler bir an olmasa;
Evimden kaçıp da mecnun olurdum.
Ne kanun, ne hüküm ve ne de yasa
Önüme geçemez seni bulurdum.

Nisan 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Leylâ

Sevdânın nârına yanmayan mecnun
Leylâ'nın hatrına gözyaşı silsin
Gözlerin her gece Leylâ'ya benzer
Görmeyen Leylâ'yı aşkı ne bilsin

İstesen kalbimin süveydâsından
Kurtarıp sesimi vaveylâsından
Aşığın derdini o leylâsından
Sorsana mecnuna ölüm ne bilsin

Çölde bir kum gibi ömür geçilmez
Aşk, hasat mevsimi gelir biçilmez
Derdimin dermanı hemen seçilmez
Lokmanın eczası dilim ne bilsin

Kalbimin canını köze çevirdin
Vücudumda yara göze çevirdin
Şimdi gözlerini öze çevirdin
Çektiğim hasreti ilim ne bilsin

Bülbülüm ben güle cesaretim yok
Mecnunum, Leylâ'ya esaretim yok
Doğmasam günlere beşaretim yok
Yattığım o kara gilim ne bilsin

Ekim 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Mazeret

Suriye'de
savaş görmüş çocuklar
çatlamış dudaklarıyla savururlar dualarını göğ
ve gözlerinde yetim bakışların kahreden ağırlığı...
ah ile kalkarsa bir kez o minicik elleri
o zaman kime sığınacak zulme tarafgir dünya
ve savaşın ortasında analar çığlık çığlığa
oysa bizim kulaklarımız hala çok sağır
kirlî bir siyasetin kurbanı oluyorken
zalimin zulmü dokunmuyor nedense; ölen insanlığımıza
ya kalbimiz
hangi mazereti Fatîha niyetine okuyor
Suriye'de ölen çocukların ruhuna

12.04.2015, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Nefse Dair

Hayata dair çözümler üretememenin utancı
Nefse dair bilinmeyenleri nasıl çözecek
Azgın sulara yüze dururken gemi
Kimler zapt edebilecek nefsinin dizginlerini

Kasım 2010, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Neredesin Sen

Kaç bayram geçirdin bensiz
Kahverengi gözlerimin ardına sığınarak
Oysa hiçbir arabesk şiir okumamışken sana
Titreyen ellerinle hissederdin nabzımı
Beni ele veren onca şey varken
Mesela, kalbimin binbir parça oluşuna inat
Kırpıklarına yapışan rimel tanesi gibi
Gözlerinin tutsaklığına susamış bir acemiydin

Her sabah, uzun uzun baktığın aynalarda
Rehin kalınca yüzün
Saçlarının kumralıyla buluşurdu taraklar her seferinde
Bir telaşe, bir cesaret, bir hüznün
Pusudan kurtulmaya çalışan bir keklik heyecanı
En yakıcı alevlerden bir akkor olup sarardı yüreğimi
Sana dair konuşurdum kimseye sezdirmeden
Bu bahar da yağmuru ve seni yine özleyeceğim
Akdeniz'e hecelerken ismini
Ya da sabrı konuşurken dalgalarla
Ve güneş kızılıyla boyarken bulutları
Sana dair ayrılmalar terennüm edeceğim
Sen hiç bilmeyeceksin
Say ki gülüşlerin dahil unuttum hatıranı
Vefasız mıyım ki duygularına karşı
Dün yüreğimin içine sığmıyordun, bugün özgürsün artık
Uzat ellerini ve dokun parmaklarınla
Senin hatırlarını nakşettiğim saçlarıma

Ve kalbimin ritmini, gözbebeklerimi, titreyen dudaklarımı
İsmine dair türettiğim bütün kelimelerimle
Senden ibaret bir acılar sözlüğünü oku
Nedensizlik zihnimi kurcalarken gece uyumadan
Yeniden acı bir kahvenin telvesine saplanır bakışlarım
Senin gümrüksüz limanlarını
Ve kırk kilitler arkasında sakladıklarını
Ve benim çilingir ustalarına dair bildiklerimi
Dilimin sürçmelerinden korkarak kekemeliğe terfi edişime say

Bazen ufkun öte yakasında bakarsın bana
Bazen misafirimsin gece göğümde
Şiirimden başka hiç kimse bilmez
Kim efendi, kim köle

Ekim 2010, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Ölüm ve Ayrılık Yemini

Dostum, Abdullah KINAŞ'a

Bizimde
bekâr evlerinde geçen günlerimiz vardı
elimizde uzunsamsun
ve radikal havaları estirirdi
odamızın duvarında resimler
kredilerimizi kitaba yatırmıştık
okumak
yemek yemek gibiydi yanımızda
okumayanları adam saymazdık
özgürlüğümüz için
en keskin yerlerimizi bileyledik
meselâ yüreğimizi
korkaklarla küsülüydük o zamanlar
hatırlıyor musun?
solcu ve sağcıların kavgaları
bize yoz geliyordu
çünkü biz başka yolun yolcusuyduk.

Elimiz hiçbir kızın eline değmemişti
içimizde
kocaman ve mahçup
bir deniz vardı
bazen üzerine yağmur yağan
bazen med-cezir hali alan
ürkek ve utangaç bir denizdi bu
gül yüzlü sevgililer
aklımıza gelmezdi
biz başka yolun yolcusuyduk
bunu biliyorsun
elimizde ne taş vardı ne sopa
kalem geçerdi bazen elimize
bazen de gönlümüzden taşardı hislerimiz
oysa ki sanal bir rüya vardı
başkalarının görüp
bizim görmediğimiz.

Kitap beni o zamanlar
adam etmişti
tam o sıralardı
iki özge yürek
iki can bir olmuştuk
geceleri kitap okurduk geç vakitlerde
ve bir sabah iki valizle
sen ayrıldın yurtkur'a
ben yalnız kaldım
aşkın yalın hali
üzerine sinmişti
fakülte kapılarında
bir kaçak insan gibi çıkardın
kara gözlü kızların

iffet ve şehvet arası nazarları
bir yıldırım olurdu üzerinde
bunları sen de yaşadın
ben de
ben şahidim mahmud'u ve ali'yi
bunlar kandırdı
bu şehvetin putları

Aşk eskidikçe kavileşir
bunu bilirsin
gözlerini şehre dikmiş
bir inatçı çocuğun
en olunmaz hissine
protesto çekmek yakışmaz bize
yakışmaz iki gözüm
hatırlıyor musun
ayaklarımda ankaralastiği
ve soğuktan titreyen ellerime
bir cep bulamıyordum o zamanlar
ama umudum vardı
ama âşıktım.

Elaziz'de
hayatımın en uysal fotoğrafını yırttım
içinde ağıtlarım
ve sevgilim vardı hâlâ müebbet
geç bi yol geç
geç iki gözüm
oysa sen
ne âşık olmasını becerdin
ne mutlu bir yuvan oldu
bir ihtilal çocuğu gibi korkaksın şimdi
hey gidi günler hey
ne mitingler
ne kararlı haykırışlar
adam etmeye yetmedi kemal'i
âşık olmasını becerseydi
kuru ekmek yemekten kaçınmazdı
ve bizi sıcacık bir çorbaya satmazdı
o zamanlar

Aklımın en ücra yerine
serpiştirdiğim
ayrılık ve ölüm yeminlerime
oğlumun başı için
kara gözleri için yarimin
eylem yürekli insanlar
çoğalsın isterdim
ey göğsünde binbir acı büyüten
ve asi çocuklara
felah veren mekan
çocukluğum pişmansız bir ömürdü

geçti
şimdi aklaşan saçlarıma bakmak
aklımın en ücra yerine
serpiştirdiğim
ölüm ve ayrılık yeminlerimi
hatırlatıyor bana

Kasım 1997, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Öz Eleştiri

Pervanesi olmayan bir güneş olmaktansa
Güneşinde kavrulan bir pervane olmaya bak
Kimsesiz ve durağan bir dünyanın tenhalığında, yapayalnız...
El yordamıyla cehaleti büyütürken insanlık
En sessiz çığlıklarına yankı verecek bir dağ ararken
Deli ırmaklarına köprü...
Azgınlıklarını yüzüne vurmayacak her sabrın temennisi
Bir ıslık olup karışırken rüzgâra
Hal çaresi olmalı
Bu kör cehaletten kurtaracak bir kutsal olmalı insanın
Nefsi bu kadar karmaşık kılan Rahman
İnsanı yüceltirken en yücelere...
Zavallıyken, dev aynalarında gölgelerim
Geçici heveslerin uğraşısı
Boynumu büke duran bir sadakatsizlik
Bir yeminin kefareti kadar ağırdı
Ah bilsem,
Nefsimin hangi hilesi
Beni sana bağlamaktan alıkoyardı.

Kasım 2010, Lefkoşa

Mehmet Ekici (taha)

Pakistan Depremi

Ansızın koptu kıyamet, ansızın
Her şey birkaç saniyede oldu
Taş üstünde taş mı kaldı sanki
Çocukları yetim
Eşleri dul
Evleri harabeye döndü Pakistanlıların
Kıyamet de böyle ansızın mı kopacak başımıza Allahım!

Yetimhaneler doldu taşı
Hastane desen, yok!
Bir şehir ki, kabristan baştan sona
Pakistan'ın babaları ağlıyor şimdi
Anaların yüreğine köz düştü, yanar
Üstelik; açlık, sefalet ve her deprem sonrasında
Yine kış kapıda...
Nerdesiniz ey keskin dualarım,
Ne olur üşümesin Pakistan'ın çocukları Allahım!

Bize düşen
Paylaşarak ekmeğimizi
En azından bir kerelik Ebubekir olmanın zamanıdır
Pakistan'ın halkına...
Ve ellerimizde dua,
Gönlümüzü, elimizi ve cebimizi birleştirerek
Gün bu gündür; devran bu devran
Artık, yeniden dirildi müslümanlığım
İyi ki Müslümanları kardeş yaptın Allahım!

24 Ekim 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Portakal ieği

Sümeyye'ye

Saçlarımı güler yüzü için ağarttığım
Kadınım
Şimdi yalnız başıma ben ne yapacağım
Dualarını yanımda hissediyorken
Avuçlarıma düşen portakal çiçeklerini
Ben şimdi kimin başına ta yapacağım

Mayıs 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Riya

Bırakın yakamı arkadaşlarım
Riya renkli kumaş yoktur üstümde
Bilsin beni yalnız şu göz yaşlarım
Çünkü gösterişe çoktan küstüm ben

Yapmacık her tavır bana işkence
Ağlamak, ağlamak ister yüreğim
Vicdanım sorgular beni her gece
Der ki bu mu gayen, bu mu ereğin

Riya duygusu ki zift dolu kazan
Benliğin sukutu, aklın sukutu
İnsanın ruhuna alçaklık yazan
Yapmacık kokular dağıtan kutu.

Ekim 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Rüya ve Hayat

Bir düş kur
Kuşları düşün önce
Alabildiğine özgür.

Bir düş kur
Uyumadan önce
Eşine ve oğluna bildirmeden
Sezdirmeden geceye
Hata ve sevaplarını
Alt alta topla ya da yan yana
Nasıl kârlı çıkacaksan öyle yap
Sakin yanılma
Hayat tek kullanımlık.

Bir düş kur
Mesela içinde hüzünler olsun
Ve ağlamaklar
İnsanlar hep mutluluğa düş kurmaz
Yoksa asla bilmezler
Bir öksüzün halini
Bir yetimin
Bir dulun acısını
İçinde yaşatanlar.

Bir düş kur
Hayatın
Ve aşkın yansıması olsun
Birebir
Mutlu olmak insanın elindedir
İnsanın
Yani senin
Yani benim
Yani herkesin mutluluğu istediği kadardır.

Bir düş kur
Çocukluğunun hayrına
Veya gençliğinin
Ne bileyim işte
Yaşadığın onca iyi şeyi
Ve umudunu
Yarıda bırakmayacak bir düş olsun
Bilirsin
Aşk bir kez örseler insanı
Sonrasına biz alışırız.

Bir düş kur
İçinde yâr geçsin
Yâr deyince ne anlarım bilirsin
Hem şarkıda
Hem şiirde güzelsin
Kırmızı bir gül açsın
Yağmur da yağıyorsa

Artık ağlarsın.

Bir dűş kur
Yalnızlığın ve gecenin rengini
Açığa vursun
Ve yeminler alsın senin korkunu
Madem ki yıldızlar
Gelmiyorlar dünyama
Bir yolunu bulursam
Korkumu, gecemi ve yıldızımı
Alırım yanıma.

Bir dűş kur
Sen aldırma bana.

Mart 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sabır ve Acı

Bize bir sabır gerek Şimdi
Her zamankinden daha keskin bir sabır
Kanayan yűreĐimiz teselliye aŐına
Acılarla yeniden sınıyor canımız

12 Eylűl 2015, LefkoŐa

Mehmet Ekici (taha)

Sabır ve Zafer

Bazen hüznün yakışır insanın yüzüne
Dokunur yüreğinin en ücra yerine bir yalnızlık
Oysa her yenilgi bir zaferden ödünç alınmıştır
Çünkü kutlu sevdalardan sabrı devşirir

11 Haziran 2015, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sanayi ırakları

Varoş bakışlı
Ve őrkek
Anadolu'nun ortasında sanayi ırakları
Ama yőrreklere b'yők
Bileklere de
Doksanyedi kışında
Haftalık bir milyona
Fit oldu emekleri
Sefil ve umarsız bir yaşamdı bu
Yarı ıplak
Yarı a

Sigarayı burada tanımışlar
Eve geç gitmeyi de
Yüksek sesle arabesk dinlemeyi
Haftada bir
Tertemiz elbiseyle okula gitmeyi
Özlemişler de
Belli etmemişler

Oyun yaşında
Terlemiş alınları
Elleri ya kabar kabar olmuş, ya şimsiyah
Ekmek ve çayla geiştirmişler öğünü
Akşamları yürüyerek
Bekâr evlerine sığınmışlar
Acıları belli
Şevdaları belirsiz
Aşık olmuşlar bir görmede kızlara

Hafta sonları kahve masalarında
Okey'le oyalanmışlar, bilardoyla
Yaşayamadıkları hayale ulaşmak için
Evden kaçmış bazıları
Alın terine rehin bırakarak emeklerini
Beş kuruşluk çalışıp
Üç kuruşunu ceplerine koymuşlar
Hafta sonları

Varoş bakışlı
Ve őrkek
Anadolu'nun ortasında sanayi ırakları
Ama yőrreklere b'yők
Bileklere de...

Kasım 1997, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sen

Kirli savaşın mazlum halkına...

Ben şarkımı Iraklı çocuklara söyleyeceğim
Alnımda çaresizliğimin utancı
Yüreğimde kahr ile dualar yükseliyor göğün katına

Kimlerin ocağına bombalar düşer bu saatlerde
Kaç ana yavrusuna ağlar, kaç yavru anasına...
Bir kadının sabrının sınırını sorarım...
Ağlamaklı bir sesle 'sen' yaştaki karıma

Ben şarkımı Iraklı çocuklara söyleyeceğim
Ellerimi göğün en makbul yerine kaldırarak
Sana keskin bir ağıt bile söyleyemedim hâlâ
Bağışla...
Ne uçurtma uçurdum senin göğüne,
Ne mavi bir gökyüzü çizdim sana
Sanma ki 'sen' yaştaki oğluma seni düşünerek sarıldım

Biliyor musun
Bu halimle bile kendimi insan sandım...

Ben şarkımı Iraklı çocuklara söyleyeceğim
Biraz kirli yeşil dolar uğruna
Seninle savaşmıyor diye ne de çok kızdılar bizimkilere

Masada kaybeden olmamak için
Conilerin gül hatırına
Ve bahtın kadar kara petrolün niyetine
İçinde değiliz bu savaşın diye
Hayıflandılar, öfkelendiler...
Ne kadar duygusuz insanla dolu dünya!
Çünkü 'sen' ölünce, sen yaştaki çocuklarına
'Millî Hâsıla'daki düşen miktar çoğalacaktı güya...

Nisan 2003, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Senin İçin Senden Vazgeçiyorum

İki tek sigaram kalmış bu gece
Yalnız içmek gelmiyor içimden
Üzerimde temmuz yorgunluğu
Aşka inandığımı söylesem gülerler bana
Hala tek kişilik duygular taşıyorum
yanımda

Kime ne hüznölüysem
Duygusalsam, acılar çekiyorsam
Serseri bir gecenin sabahında
Yanımda duran duyularıma
Eyvallah demeden
Daha ilk ışıklarıyla birlikte
Güneşe ve aşka adadım saçlarını
Neden ki her sigara içişimde saçların
aklıma düşer

Saçların mı aklıma düşer
Aklım mı saçlarına
Geceye yorgun bir tay gibi sığınıyorum
Asık suratlı insanların
Kahkaha tufanları arasında
Senin silüetine benzer bir gölge
Bir suret benzemesi
Alıp katıyor beni peşine
Dudağımda aşka dair şiirler
Ellerim bir ustanın elleri gibi mahir değil
Kelimelerle grafitli taşlar arasında ne fark var
Yontsam kelimeleri
Tıpatıp benzer sana
Uzaktan bir çift gözün ağladığını gördüm,
Akşam karanlığı çökmeden
Temmuz gecelerine
Yıldızı, kır çiçeğini ve temmuzu sende birleştiren ne
Aklım saçlarına düşüyor yine
Gözlerine dalıp gitmekliğim
Şehrin en kalabalık kapısından çıkıp
En tenha mekanlara
Dalıp gitmek öylece
Gece, sen, şehir, yıldız...Ne varsa
Vazgeçmek senden, senin için
Senin için, senden vazgeçiyorum

Temmuz 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Senin Kentinde

Yasla başın sol omzuma
Gecenin bir yarısında
Yıldızlarla birlikte
Şarkımızı mırıldanalım yine
Sen, ben ve Girne..
Ve her bahar
Sarı çiçeklerle bezenen bu kenti
Cennete çevirsin
Saçlarına taktığım bir kır çiçeği

Geceler kapkaraydı bu sürgün adasında
Ve Girne'nin iki kaçağıydı gözlerin
Yüreğime sürdüğüm senin kokundu
Bilinmez bir limanın kıyısında
Bir ömür beklemeye yemin ederken sana
Bildiğim duaların gölgesine sığındım
Sensizken tek başıma

Aynı pencereden bakarken Girne'ye
Belki de Akdeniz'den
Senin kokunu getirirdi rüzgarlar
Makbul bir dua gibi
Dinmek bilmeyen bir sağanak
Dokunurdu yanağının tüyüne
O an savururdun gülüşlerini bu kentin üzerine
Yeniden bahar gelirdi her seferinde

Rüzgar
Dokununca saçlarının o kestane rengine
Her an seni özlerdim
Seninleyken bitmeyen Girne gecelerinde
Sanki maviliklerde
Uçan bir pervaneydim
Gözlerinden vefayı kana kana içmişken
Ayrılık senden geldi
Şimdi kime gideyim

Nisan 2011, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Senin Şiirin

Bir düşün, ufukta nazlı bir gemi
İçinde ikimiz tek can, tek yürek
Sakin ellerimi bırakma e mi
Düşersen, kim bana "yürü" diyecek

Bir göğün en mavi karanlığına
Yolculuk yapalım yalnız ikimiz
Yanımızda taze aşk çiçekleri
Soranlara dersin, "kayıbolduk" biz

Geceleri aklım senle karışır
Seni düşünmekten uyumasam da
Her gece rüyamda çağırır sesin
Ve sevdiğin güller kurur masamda

Senle katlanırım bin bir cefaya
Sensiz mutluluk mu olurmuş, yalan
Yıllar yılı geçse unutmam seni
Şiirlerim, senden hatıra kalan

Temmuz 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sensin, Sen

Muhabbet kuşumu küstüren sensin
Gönlümü dünyaya küstürensin sen
Baharda hazanı estiren sensin
Aşka fırtınalar estirensin sen

Şazımın telini susturan sensin
İçimde feryadı susturansın sen
Geceye hep ağıt kusturan sensin
Aşka ayrılığı kusturansın sen

Yarım bıraktığım tek şiir sensin
Hep yarım kalacak tek şiirsin sen
Vuslatı imkansız o şehir sensin
Aşkı sürgün eden o şehirsin sen

Şubat 2001, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sevda

Bir dağ türküsü söyle
Ne de çok özlemişim
Varsın saçlarıma ak düşün
Bileylensin gurbetim
İlân edilsin yalnızlığım
Çıplak dağlara
Zaten
Bir tütünlük yolum kalmıştı
Dostlarımla helalleşip
Sevdalanmıştım

Hep delikanlı olma sevdasını taşır hayalim
Ömrüm zayı olmakla meşgul
Boğazımdan geçmiyor heveslerim
Semaya doğru uçarı ellerimde
Dua nöbeti:
Sevda isterim
Sevda isterim

Şehrin تنها kabristanları
Yolumun üzerinde
Ve düşünce sarasına kapılmış valideler
Yeni yeni sevda tutmuş beni
Gurbette
Anlamışım yol uzayınca kısalan hayatımı
Sevdam ifşa etti beni şehristanlara
Ne yer kaldı
Ne de yâr kaldı bana

Aralık 1992, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sevda Ansızın Gelir, Aşk Birdenbire

Uzanır içimin sevdalı düşü
Bir azap, bir sitem bana gülüşü

O kesik bakışın yetiyor oysa
İşte yaşıyorum ve hayat buysa

Senin gözlerine bir esir gibi
Vurgunum her yanımden dibi

Bakar uzaklara o şen gülüşün
Bana kıyamettir senin gidişin

Dertler hemhâl olur ve senle yalnız;
İkiz kardeş gibi olur dünyamız

Gözlerin teselli vermiyor bana
Seneler atıyor aşkı yabana

Yılların kahrını bana bir sorun
İçimde yanıyor ateş ve korun

Ve sevda denilen o hâl nedir ki?
Yaşarken ölümü yaşamak belki!

Acı bir ilaçsın biliyor musun?
İçim kan ağlıyor gülüyor musun?

Haziran 1998, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Sevgilim

Hüzün damlar geceme ağlarım bilir misin?
Geceme acı yağar, içten içe eririm.
Ağlarım içten içe, yanarım, bilir misin?
Bilir misin eririm? Bilir misin, sevgilim?

Uçsuz bir hayal beni alıkor, gecelerim.
Hayal beni kuşatır bu yalnızlık aşkımdır,
Alıkor bu yalnızlık ben aşkı hecelerim
Gecelerim aşkımdır, hecelerim, sevgilim.

İçinde bir ağıtı yaşatır hatıralar.
Bir ağıtı öldürür, bir ağıtı yaşatır.
Yaşatır bir ağıtı, öldürür hatıralar.
Hatıralar yaşatır, hatıralar sevgilim.

Ağustos 2000, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Seyyar

Anamdan ayrıldığım günü
Hatırlıyorum
Hayal meyal
O gün bu gündür
Bu ömrüm seyyar.

Haziran 1993, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Siga

Kitab'a ks insanlar
abah namazlarında uyumak iyi
İyi de
Ulu orta konuşmak ne iş?

Ekim 1997, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Süveydâ

kızım süveyda için

Minik gözlerini açıp da bana
Yine "babacığım" der misin kızım!
Minik kollarını sarıp boynuma
Yine "babacığım" der misin kızım!

Pencereden bakıp el salla yine
Sakız getir baba, de öylesine
Zamansız, mekansız koşup sesime
Yine "babacığım" der misin kızım!

Durgun bakışların matemdir bana
Sensiz hayatı ben attım yabana
Acılar içinde sen yana yana
Yine "babacığım" der misin kızım!

Yine yaramazlık yap güzel kızım
Senin için dile gelsin şu sazım
En güzel besteye tek sensin lazım
Yine "babacığım" der misin kızım!

Kara gözlerine kurban adadım
Tek senin adına emsaldır adım
Yalnız Allah'adır benim imdadım
Yine "babacığım" der misin kızım!

Ocak 2001, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Şairin Tehdidi

İspanya'da
Martos Dağı'na
Bu şehrin ışıklarıyla
Senin silüetini çizdiğimi
Bilinceye dek
Her bakışına bir şiir yazmaktan
Çekinmeyeceğim

Ağustos 2005, Martos/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Şairler Yalnız Yaşadıklarını Yazar

Şimdi susuyorum.
Ömründe hiç konuşmamış
bir çocuk suskunluğu.
Korkuyorum.
Bir gün çözülrse dilimin düğümü.
Hangi bent tutar bu seli.
Bu kızgın lavlar nereye kadar akar.
Şimdi susuyorum.
Benzim kül rengi.

Hatasının cevrini çeken insanlar gibi sessizim.
Sessizlik aslında kimsesizliktir.
Sessizim.
O halde kimsesizim.
Sen yoksun ateşin var.
Sen yoksun sızın var.
Gece diyorsam sensin.
Ateş diyorsam sızı diyorsam sen.
Ama sen bilmiyorsun.

Şehir bana küs.
Derttaşım yok.
Sen yoksun ya.
Haberin var mı ki
Sana adadığım
Bir ömrü yaşıyorum
Uzakta duran bir yıldız gibi
Samanyolu'nun neresinden bakarsan bak
Nereye kaçarsan kaç
Kaç.
Gece içine alınca beni,
Vallahî bulurum seni.
duyarım belli belirsiz.
Her seferinde söz verirsin,
her seferinde cayarsın.
İkilemlerin beni oyalar durur.
Hüzünlü bir ezgi takılsa kulaklarıma.
Ağlarım.
'Ne kadar duygusal' derler.
Ne bilsinler
her ezgide seni bulduğumu.
Her ezgide seni kaybettiğimi.

Ardıma baka baka ayrıldığım
o kente
bir de aşk bırakmıştım.
O aşk kentin orta yerinde yetim mi kaldı?
Ben kayıplar kentinin demirbaşyken
Sen meçhul.
Senin aşkın hangi şarkıda gizli.

Saat yok yanımda.
Gece ne kadar uzadı bilmiyorum.
Gecenin hangi rengi hakim ondan haberim yok.
Bu saatte İstanbul'a yaslansam
korkarım devrilir bu koca şehir.
Sırtımı İstanbul'a dönüp gitmeyi sen öğretmiştin ya
İçimdeki türlü divaneliklerimi de gün yüzüne çıkarıp
azat etmeyi şehrin bilemediğim mekanlarında.
Bu şehri bir hamal gibi taşımak benim işim.
Benim işim,
sensizlik şehri gözümü kırpmadan
terk etmek.

Kaç yaş yaşlandım sensiz
Kaç gömlek eskittim.
Ya da beni ne kadar eskittiler yıllar.
Yaşlanmanın alameti değil mi
ağaran saçlarım?
Sahi neden ak düşer saçlara.
Çile?
Gam?
Hüzün?
Zaman?
Neye sayarsan say.

Ve sensizken geceler boyu yazdım.
Yazdım.
Kendimi yazdım dediğimde
aslında yazdığım sendin.
Sen'i ne kadar iyi yazıyordum.
Yazıyor muydum ben,
Yaşıyor muydum,
yaşlanıyor muydum?

Hayatım süslü saksılarda büyüyen
çiçekler kadar yalnız.
Oysa sana dair tüm gökyüzü kanıyor.
Hayata küsme sakın derdin.
Ya küstürülse diye sorduğum
Seni kaybetmenin korkusuydu.
Anlamıyordun

Geceye yaslanıyorum yalnız kaldığımda.
Gece bana hiç küsmüyor biliyor musun?
Biliyor musun,
şimdilerde neden içli türküler yazılmıyor?
Ummanları kucaklayan bir vefa vardı yanımda.
Bir başıma kalacak adam mıydım ben?
Upuzun yolculuklara tek başıma çıkmaya
cesaretim var mıydı?
Aklımdan çıkarırım demiştim.
Dedikçe daha da pekiştin yollarıma.

Her daim belli belirsiz doğdun gecelerime.
On küsur yıldan sonra bile.

Bazen bir hayal olduğunu savunurum.
Hayal.
Koca bir hayal.
Seni rüzgarlarla bulduğum o günlerde
neden ki yağmurlarla gittin.
Rüzgarlarla gelen
hep yağmurlarla mı gider?
Bu benim kaderim mi?
Şimdi her yağmur tanesinde
seni anıyorum.
Bu nasıl bir ıstırap biliyor musun?
Bana bunları da yaşattın ya
hayatımın orta yerinde.
Helal olsun sana!

Yine bir aşk şarkısı mı
kalemimden dökülecek.
Hayır
kalemim küstü aşk şarkılarına.
Bunun sebebi sensin.
Gecelere iç dökmeye nasıl kıydın sen?
Bağırsam
sesim ulaşır mı sana?
Kalemimi neden bu kadar keskinlettin?
Bu patlamaya hazır bombayla
benim ne işim var?
Allah'tan kork!

Bakışların takılıyor yüzüme,
sesini duyar gibi oluyorum arada.
Sadece sönük bir 'ah' çıkıyor
dudaklarımdan günyüzüne.
Bir halının motiflerine dalıyorum saatlerce.
Ya da anlamsız bakışlarım.
Sonra
Sen uçuyorsun gözlerimin önünde.
Kendi kendime kahrediyorum.
Yalnız başına bir balığın
okyanusta işi ne olabilir?
Bir kum tanesiyim.
Sahilde ne kıymeti var kum tanesinin.
Geceleri
neden insanların uyumasını beklerim
uykuya dalmadan.

Şehrin sokak lambalarında
gizin vardır diyerek
geceleri yalnız başıma
saçların kadar uzun yollardan yürüyorum.

Önüme çıkana seni sormak istiyorum.
Mecnun demelerinden korkmuyorum.
Kendimden utanıyorum.
Rivayetleri bir kalemde silip
izine rastlar mıyım diye
avuntumdan geriye kaç yıl geçmiş
ve yaşlanmışım.
Bazen böyle dalıp gidiyorum
yıllar öncesine.
Sırf sana ulaşmak için yeniden.
Sonra,
sonrası geç - git.
Hiç yani?
Ya sen?

Sana dair yazdığım
her şiiri tekrar tekrar okuyorum.
Her okuduğumda
yanımda oluyorsun.
Avunuyorum.
Ölümü meçhul her fani gibi.
Aşktan konuşanların yanında
suspus oluyorum.
Konuşmuyorum.
Beni hiç aşık olmamış sansınlar istiyorum.
Sana dair olan aşk hislerim
günyüzüne doğmadan ölüyor
her seferinde.

Parmaklarımın arasında
Hüznü
bir sarma cigara ile tüllendiren
gözleri ufka dalmış bir adamım artık.
Anam saçlarımı siyah üzümüne benzetirdi.
Siyah üzüm gibi saçlarım aklaşalı
çok oldu anne.

Hayıflandığımda
şiirlerimi okuyorum.
Hikayelerimi.
Herkes uykudayken bir başıma
sesli düşünmeyi.
Gecelere iç dökmeyi.
En hafif tonda müzik dinlemeyi seviyorum
Kalemim bana küsmek üzere.
Hayatla olan bağım koptu kopacak.
Bu bir imtihan.
Kaybetmemek için kayboluyorum
hayatın kaypak kollarında.

Biliyor musun?
Şairler yalnız yaşadıklarını yazar.

Şubat 2003, Aksaray
Mehmet Ekici (taha)

Şairlerin Hayatı

Şairin yüreğini okşamak gibidir şiir kitaplarına dokunmak
Nedense şiirlerini okumak çok sonraları gelir
Okudukça senin olur şiirler
Senin mülkiyetinden bir parça
Belki de sana ait olan fakat başkasının duygusudur
Gelip de seni bulan bu sahiplenmeler
Şairle şiirin arasındaki bağı koparıverir birden
Şiir özgür olur belki de o an
Artık yeni özgürlüklere doğru koşar şair olan
Kendini hapsedme özgürlüğüyle
Yeni şiir kozaları örerken kendi kendine
Yeni doğumları yaşar beyinde
Yeni ölümlere tanık olur her seferinde
Her doğum yeni bir yazmanın cesaretidir oysa
Ölmek için doğar ve doğmak için ölür yeniden
Senden aldıklarını yeniden sana vermek için
Senden miras kalanların yegane mirasçısı
Şiirlerinin mısraları arasında saklıdır
Şairlerin hayatı.

Aralık 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Şiir Diye Seni Yazdım Bunca Yıl

Şiirlerimin içine sakladım seni
Orada bul kendini
Kimsecikler bilmiyor nasıl olsa
Gökte ağlayan bulut
Havadaki güneş
Uğuldayan rüzgar...

Şiirlerime yaslan dertdaşın olsun
Onlar kocaman çınar
Yalçın kayalıklı dağ
Uçsuz bucaksız orman
Kendini çıkarırsan dünyamdan
Uç beş cilalı söz geriye kalan...

Şiirlerimden kaçma bir daha
Gözlerini bir sevda ateşi bürümeden
Kaç
Çürümeden tohum
Çatlamadan toprak
Taş ufalanmadan...

Şiirlerimde bul kendi gizini
Düşler ne kadar düş
Gerçek ne kadar gerçek
Hayat hep aynı seyirde
Akıp gidecek sanma
Orta yaşlılığında...

Şiirlerime küsme bana küs
Hayatı göze almışım
İçim kan ağlayarak
Aşka sırtını dönüp
Kimden kime kaçarsın
Bu çölde yalınayak

Şiirlerimde sen aşkını ara
Dokun parmaklarınla mısralarıma
Şiir diye seni yazdım bunca yıl
Aşkımı kalbine bir kez davet et
İstersen
Darıl bana

Aralık 2008, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Şiir ve Sen veya Ben

1

Demlenir mısralarım gönlümün gizeminde
Yontar beni şiirim
Ne kadar
Benzersem sana
O kadar "ben" olurum aslında

2

Şiirimin içinde gizlendiğin zamanlar
Burnumun duvarını sızlatan bir duygusallık
Dolar içime
Seni düşünürken
"Ben"le hesaplaşırım aslında

3

Gözümün ve gönlümün orta yerinde
Bir yer edinirsin
Akıl erdiremem buna
Sorguçların ve suçların günbatımında
"Ben"liğimi doğuran bir umutsun aslında

4

Yanıma şiirlerimi ve seni alıp giderken gurbete
Sabah ezanlarını ve gözlerini
Mısralarımın içinde yitirirken her seferinde
Sensiz karşıladığım gün doğumları
"Ben"i sabırla sınıyordu aslında

Mayıs 2009, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Tabakamda Tütün Var

Tabakamda tütün var
Demliğimde çay
Desene
Bana uyku yok yine
Sabaha kadar

Tabakamda tütün var
Ama sen yoksun
Bu nasıl acı
Gün be gün saçlarıma
Rehin düşer kar

Tabakamda tütün var
Başımda efkar
Ve şairlerimin hepsi suskun
Yüreğimde bir Kürt kızı ağıt yakar
Havar da havar!

Tabakamda tütün var
Ve bir ince ağızlık
Dudağımda öylesine bir ıslık,
Ama sen yoksun
Beni kimler oyalar..

Ekim 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Tavır

Mahmut Taha'ya

Kitabın ortasından konuşmalarım
Sonra başladı
Kirli bakışlarıyla birbirini selamlayan
Münafık tebessümleri gördükten sonra
İçimden geçenleri yüksek sesle düşündükçe
Beni ayıplayan yorum bozucularım ve yol cambazları
Kınayın, kınayın beni
Bu bana gurur versin
Acılar denizinde gizlediğim bir katre gökyüzüm var
Herkesle paylaşırım.

Aralık 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Telmih

Bana Şair demelerinden
Sana pay çıkarmak
Boynumun borcu
N'olur kınama beni
AŞka ne yol dayanır
Ne yolcu...

Ağustos 2005, Martos/İspanya

Mehmet Ekici (taha)

Tezat

Yüreğim dinlemez beni nafi!e!
Bir de sen konuşsan "vazgeçsin" diye
Hem senden, hem sana dair her şeyden
"Vazgeçtim" deyince, neylerim ki ben!

Eylül 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Toprak

Yine sineni açar mısın bana
Kucaklar mısın beni
Ana kucağı kadar sıcak kollarınla
Örter misin günahlarımın hepsini kefenimle
Bir "ana" gibi

Yine sineni açar mısın bana
Kucağında uyutur musun beni
Örter misin karanlığı gözlerime
Çağırır mısın
Bu vefasız dostu yanına
Bir "sevgili" gibi

Yine sineni açar mısın bana
Kucağına gömer misin beni
O daracık yerde
Sonra akrepleri çağırır mısın tenime
Yılanları da
Bir "dost" gibi

Mart 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Umursamıyorum

Gölgeni bırakma bu yaban elde
Umursamıyorum hayatı artık
Şehla gözlerini unutmak için
Yağmurda geceye yaslanıyorum
Yorgun bir tay gibi çaresizliğim
Sensizken yağmurda ıslanmıyorum

Sesini bırakma kulaklarımda
Bir korku sarıyor ayrılıkları
Hüzün mevsiminde doğdum doğalı
Alnımın kırışı artıyor her gün
Vefasız dostlara sitem edemem
Ne zaman yapmacık gülleri sevdim

Artık aşkı yalnız yorumluyorum
Çayımın şekeri tat vermiyor ki
Acı bir kahvenin kırk yıllık hatırı
Eskilerde kaldı, bilinmiyor ki
Yalnız yaşıyor kimsesizliğim
Ha koptu kopacak hayat denen film

Acıya nikahlı olmaksızın tutkun
Böyle gitmelere alışamam ben
Rengini gölgeme kattığın günde
En güzel yüzünü tak da öyle git
İçimde büyüsün kutsal duygular
Yalnızlık odamın süsü mü sence
Neden yazıyorum kendimi sana
Sesim kulağına gelecek mi ki
Ne zamandı tavrın vefadan yana
Al işte katıksız bu koca yürek
Ne zaman küçülüp bir gölge gibi
Bastığın toprağa bir gün düşecek

Bilerek vurduğun duygularımı
Dipsiz kuyulara atabilseydim
Ben senin ismini dudaklarıma
Yasaklar dururum nerden bilirsin
Aşkınla gezinip durduğum halde
Sen ki o Yusuf'u kurdâ yedirdin

Uykumu çaldığın o günden beri
Bir rehine gibi geceden kaçak
Kınalı bir keklük ayaklarıydı
Gönlüm harman olmuş ekin tarlası
Bağrımın sızısı artıyor her gün
İnandığım gibi yaşayabilsem

Yağmuru sevdirdin bu bir itiraf
Seni tanımadan önce şairdim
Bunca yıl şiirde seni aradım
Bakışın alınca basiretimi

Ben de yele verdim Őirlerimi
Umursamıyorum hayatı artık

Kasım 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Umut

Gözlerimin içine baka baka gitmiştin.
Hasret seni içime gömüverdi ansızın
Saçlarını gurbetin rüzgarları yalarken
Aşk öldü benim için derdim kendi kendime

Ve geceler bir kabus bu şehrin sokağında
Her yanımda boşluk var yüreğim bin bir parça
Islak bir gözden bana geri kalan şey ne ki?
Benden koptun ansızın bu kuytu karanlıkta.

Gözlerimin içine baka baka gitmiştin
Ardında bir hatıra bin umut götürmüştün
Adına adayacak hiçbir şeyim kalmadı
Hatıran kadar sıcak bu şiiri kabul et.

Şubat 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Uzak İhtimal

Hepimiz insanız
Severiz
Şevilecek kadar her şeyi
Aşık oluruz belki
En masum yanımızla
Hepimiz insanız
Çünkü
Aşka inanırız

Temmuz 1998, Söke/Aydın

Mehmet Ekici (taha)

Vasiyetler

1.
sararmış bir çiçekten
ruhuma taç yapınca
gözlerin uzaklarda
ölüm gazeli okur
unutma
2.
birkaç damla göz yaşı
dökersen bu öksüze
kalbin okyanus kadar
geniş olsun
unutma
3.
bilinmeyen bir yere
bedenimi gömünce
üç beş kürek toprakla
günahkârı örtmeyi
unutma
4.
yalnızlık özlemine
çekersen bu diyarda
mezarıma uğrayıp
kabrimin toprağına gül dikmeyi
unutma

Mart 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Vuslat

Kara gözlerini vurma sineme
İçimde ürperir vuslatın sesi
Yanan yüreğimi kimseye deme

Sen bir sancı gibi çöktün içime
Derinden derine yanar ağlarım
Soktun hayatımı yüz bin biçime

Git artık istemem ne aşk, ne hayat
Gelişin öldürdü. Git, yaşayayım
Gençliğimden bana ne kaldı. Heyhat!

Kara gözlerini çek üzerimden
Yıldızlar bu hali sorsun geceye
Çünkü azat oldum hücrelerimden

Yılgınım, yorgunum ve umutsuzum
Neden böyle oldum garip kimsesiz
Hem yağmurum yağar, hem bulutsuzum

Kara gözlerini vurma sineme
İçimde ürperir vuslatın sesi
Yanan yüreğimi kimseye deme

Ağustos 1999, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Yağmur Yağarken Seni Düşünmek

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Rahmet ince ince inmeden gökten
N'olursun, yanımda kal
Bildiğin duaları avuçlarından
Gökyüzüme sal

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Seni arayacak gözlerim yine
N'olursun, hayalini bana bir göster
Onunla birlikte islanayım yağmurda
O bana yeter

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Buğulu camlarda ismini hecelerken
N'olursun, ya gönlümü açmama izin ver
Ya bana bir yol göster
Kendi kaderimden sana kaçayım

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Kahverengi gözlerinin ardına sığınırken
N'olursun, gel artık hayalime
Belki fırsatını bulur doyasıya bakarım
Gözlerinin rengine

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Sensiz islanırken bu sokaklarda
N'olursun, bir anlık bakışını bana ver
Yeniden izini bulma uğruna
Yeniden kaybolayım

Birazdan yağmur yağacak
Belki ağlayacağım
Masamda soğurken kahve fincanım
N'olursun, kaçırma gözlerini gözümde
Seni yitirdiğim o bakışlarda
Ben kendimi bulayım

Nisan 2013, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Yalnızım

Uzatma ellerini kabrimin üzerine;
Bırak, kurusun güller. Yeşersin bir demet ot!
Değince bu bedenim kabrin soğuk yerine,
Elini uzatarak kalkmayan elimi tut.

Şimdi benim ağzımda tek bir türlü hece var.
Artık dev aynası yok gözlerimin önünde.
Yalnız aklaşan saçım ve simsiyah gece var.
Ağlayarak yürürüm yalnızlığın yönünde

Beni uçurdu bu his azat etti kendimden,
Dinledi zerrelere zamanın hür sesini,
Sanki acıdı bana, tuttu benim elimden,
Ve ruhumda hissettim; hakikat busesini.

Yalnızlık, yollarımın açan gonca gülüdür.
Ah uyansam uykudan, kendimi bulsam bir an!
Ben mi ölüyüm? Yoksa, bu şehir mi ölüdür?
Bak hayatım perişan. Muhteşem şehir, viran.

Yüreğimin içinde saklı iki siyah göz.
Mecnun gibi dolaştım bu şehri adım adım.
Ağzımda bir nakarat, dilimde tılsımlı söz.
Söz verdim erkeklige, dönmemek tek bir adım.

Artık ne sen sor beni, ne de diğer insanlar.
Zaten vefa vermiyor aldığım nefes bile.
Beni anlayan ancak bu derdi yaşayanlar...
Aşık olan sevdanı gemlemez kafes bile...

Boğar gönlümü bir ip; ne kalın ve ne ince.
Parmaklık olur her dem bana gül koklatan el.
Bir tahta kutu alır, sıkar beni haince..
Ey terk eden sevgili, ölünce kabrime gel.

Ekim 1991, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Yalnızlık

Ey gecemi süsleyen gece lambası yıldız
Şu loş gecede yalnız ikimiz arkadaşız

Aralık 1988, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Yazgı

Aşkın dergahında bulmuştum seni
nasıl da afallamıştım bir anda
bir gün saçlarını çözüp arkama düşeceğine inanıyordum
inanıyor muydum
yanıyor muydum

İçimdeki yangınları bilmesinler diye
boyna su döküyordum kızgın alevlerime
üstünü örtüyordum küllenen kutsallarımın
aşk beni unutmadı galiba
bunu hayra yorumamam
beni anlayan var mı diye göz ucuyla bakındığımda
kırık bir aynanın aksi yansıyor gözlerime
bu kırık aynadan onlarca farklı suratlarımı görüp
anlamsız bakışlara dalıyorum her seferinde
üzüm gözlü aşkımın peşinden keşke'ler sıralamak
benim yazgım mı
benim yazgım mı aşkın bezirganına kul köle olmak

Göğün en uzağındadır çocukluğumun aşkı
gözlerini unutsam
sadece puslu bir silueti kalır zihnimde boyna ciladığım
gel diyebilsem

Beni tenhalarda bırakıp giderken
bir göz kaymasıyla tepeden tırnağa süzen iri
kahve gözlerin
içimi titreten bakışları ve utangaçlığımın engelini
dipsiz kuyulara atamadan
şehrin en bakire acıları maya çalmaya geldi yüreğime
hayatımı değiştiren o his neden ki esir etti beni
esir miyim
sır mıyım

Gurbeti aşkla yoğurunca dayanılmaz acıların hamalı olurum
yüreğimdeki hasreti dişlerimle koparıp tükürürüm
patika yollara
bir tutam saçını bir muska gibi taşırım
yanımda bir ömür
ve bahsinde bile bir huzur bulurum aşkın
belki aşkımın vasiyeti bu derim
çünkü تنها bir yalnızlık bir iç burukluğu
ayrıkotu gibi yüreğimin çeperine sardı kendini
günaha davet eden nefsim verdiğim tavizlerim
ve aşksızlığın yaşandığı bu sisli kentte
gecenin fecre dönüşmesini bekliyorum çoğu gece.
önceleri gündüzler benimdi
şimdi geceler de

Rüyada mıyım ki
biri uyandıracak diye bu kadar bekliyorum
oysa rastladığım insanlar aşkın kıyısında

suya hasret denizyıldızıydılar

Yıllardır içimin taşına damlayan su damlaları gibi
beni içten içe eriten
delen
aşkı ellerinden öpemedim ya

Neden ki hayal kırıklığını yaşattım sana
sıradan biriydim ben kendime yazık ettim
ne kadar toydum
kördüm
basiretim bağlanmıştı
acemiydim
yirmi birimdeyken elimin tersiyle ittiklerimi
otuz dördümde özler oluyordum
hayata tersten başlamak benim kaderim miydi
Allah aşkına

Allah'ım sözümü dinletemediğim saçlarıma,
ve alnımın kırışına
ve duygusal yüreğime
ve de sulu gözlerime
aşkı tattırmasaydın keşke

Kasım 2004, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Yıldız Kayması

Kaç yıldız kaç kızın kabrine kaydı
Güneşi gönlüne çeken yiğit kim?

Temmuz 2002, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Yollar

Yollar yine size düştüm,
Gölgenizde hep üşüştüm,
Ben ham idim, sizde piştim.
Sevdiğimi verin yollar.

Yollar uzar uzar bitmez.
Artık burda bülbül ötmez.
Aşk, bu cana girdi, gitmez.
Sevdiğimi verin yollar.

Yollar ah siz yok musunuz!
Kalbe saplı ok musunuz?
Hep bu kadar çok musunuz?
Sevdiğimi verin yollar.

Yollar uçsuz gök misali,
Bulunmamış hiç timsali,
Kul mehmed'in o emsali,
Sorulacak sizden yollar.

şubat 1987, Malatya

Mehmet Ekici (taha)

Yusuf

Abime

hayatıma anlam katan cümlelerim daha uzunken,
kelimelerim
daha pürüzsüz ve daha cana yakındı
vuslata adanmış yüreğine
yeniden ayrılık şarkıları söyletmeye kıyamam Yusuf
dipsiz kuyular çağırsın beni
sen uçurtmanı yüzdür çöl sıcağında
bulurum seni!

boş inançların bin bir çelişkisiyle hayata tutunan
iblis bilmeceleri
ve yüreksizlerin tapındıkları her güneş
karanlıkların öp öz ikiz kardeşi
gömleğine hangi ceylanın kanı sürüldü Yusuf
madem gördüğün sahih bir rüya
bırak inceldiği yerden kopsun
bu kaypak dünya!

biz sabır denizini yağmur kadar severken
bir Kevser serinliği
kırılgan yüreklerimizi ısıtır
yandıkça serinler ve serinledikçe yanar bu yürek
gömleğini hep arkadan yırttılar Yusuf
kadere eyvallah, var bir hikmeti
n'olur kulak asma benim kaygılarıma
yok bi kıymeti!

yorma merhametini
saçlarının aynalara söylediği şarkıları mırıldan
ihanetler kuşatırken nefsinin heykelini
sen gülümsemeye meylet gece yarılarında
neden hep dipsiz kuyular sana taliptir Yusuf
gökteki kuşlarla uçsun gözlerin
bir kaderden bir kadere koşarken
sevin!

Haziran 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Yüzleşme

Ölümün elinden kaçarsın sanma
Ne olur hayaller kurup aldanma

Ekim 2005, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Zamane

Kulak aşına
Ülfet perdesi
Bakma boşuna

Zaman akan sel
Saat kısaçta
Gitme ömür, gel!

Gafil gururu
Örümcek ağı
Gaflet çukuru

İçlerde iman
Nasıl kim bilir
Arısız kovan

Ey geçen zaman
Yürü bakalım
Ey sefih kervan

Zaman ibriği
Delik akıyor
İnsan benliği

Dünya simsiyah
Bak işte yiyor
Koca bir timsah

Ocak 1990, Elazığ

Mehmet Ekici (taha)

Zamansız

Çevirince yüzümü göğün yıldızlarına
Nedendir bir telaşe sarıyor yanağımı
Bir keder ve kuşkuya kapılınca yüreğim
Zamansız mekanları aşıyor koşar adım

Benden uzaklaştıkça yakınlaşırdın bana
Bu halin azabını benden başka kim bilir
Yaşadığın zamana asalet bürünürken
Ardın sıra bakmadan peşimden geliyordun

Aşkı hatırlatmaktan usanmıyor şarkılar
Seni yazsam, hep yazsam bitiremem bilirim
Gecelerim tutsağın gündüzüm rehinendir
Sıcaklığın ve soğukluğun ikisi de yakıyor

Gözlerimde buruşuk bir veda kaldı bana
Zannederim sensizlik ölümün diğer adı
Seni hatırlatacak hiç bir şey yok yanımda
Bu nasıl bir günah ki boyna af diliyorum

Çevirince gözümü göğün yıldızlarına
İki damla gözyaşımla okşuyor yanağımı
Kedersiz ve kuşkusuz çarpıyorken yüreğim
Zamansız ve mekânsız bir a'raf benimkisi

Ağustos 2012, Mersin

Mehmet Ekici (taha)

Zelzele

Ölümün diğer adı; zelzele
Evinin başına yıkılması insanın...
Bıçağın kemiğe dayanması
Dünyanın sonu
Anaların bebelerinden ayrı kalması
Göz göre göre
Ölmesi insanların
Kolay değil yıkılması...
Umutların
Duyguların
Dimdik duran insanın

Hep umulmadık anlarda üstümüze abanır
Daha dostlarımızla helalleşmeden
Oğlumuzun alnından bir kerecik öpmeden
Vasiyet bırakmadan arkada kalanlara
Ansızın bizi çeker kendine

Aldığımız eşyaların taksitleri bitmeden
Hevesini almadan yeni bir oyuncağın
Hazırlıksız
Ansızın çeker bizi kendine
Ve sımsıcak yakınlığını duyarız yalnızlığın
Çiğliklara gözyaşları karışır
Gecenin bir yarısı...
Uyku-ölüm arası insanların
Uyanamaması bir daha
Mahşere kadar...

Geriye kalan
Biraz enkaz
Gözyaşı
Hüzün
Ve gelmesi muhtemel
Yeni bir
Zelzele!

Eylül 1999, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)

Zühre

Acıdan bir teni giydim üstüme
Bu kentin mecnunu kıskanır beni
Doğmadan ruhuma aşk alameti
Bütün şafaklarda bekledim seni
Sensizliği görmüş bir divaneyken
Dünyanın yükünü gam etmemeli

Geceler sabaha döndüğü zaman
Kahve gözlerinle gökyüzüne bak
Kendini bilmeden aşkı bilmek mi
Yok öyle bir ilim faniler için
Ya dünyayı durdur, ya ayı söndür
Ya da hayatıma bir yorum ekle

Her aşkın üstünde bir nakış durur
Gönle hüznü çalar, gözü yanıltır
Bakınca uçar ruhumu göğe
Kırılgan ellerim, perişan kalbim
Dünyayı saçından tutup her gece
Kim bilir, kimlerin yoluna serer

Aklım uçar sana, üryan dolaşır
Sana ne, seni ben düşünüyorsam
Aşkını yıldızlar ezber biliyor
İstersen sen bilme, bilsen ne çıkar
Kalbine tutulan bir ayna gibi
Gölgenin üstünde bir çift göz gezer
Ne senle yaşamak cesaret verir
Ne sensiz bu hayat çile, işkence
Ömür bir değirmen öğütür sabrı
Buruşuk bir bakış savuramadan
Sanırım zamanla alışacağım
Vefasız dostlarla hemhal olmaya

Bırak kimsecikler görmesin beni
İçten içe yanıp yanıp durayım
Vefasız saçlarım ağarsın tel tel
Susuzluktan kan bağlayan dudağım
Tebessüm etmeyi özlerse bir gün
Seni bıraktığım yerde bulayım

Bahardım, farkına varamadın sen
Sermaye tilsimim bu aşk ağacı
Yeşil mi, kuru mu bilmek ne mümkün
Sensizlik ne kadar bana yabancı
Yüreğim yanıyor, yanmak ne zor iş
İsmi kalbimde mırıldanırken

Yüzünü göğüme astım asalı
Penceremden gurbet görünür bana
Kutsal mekanların duası gibi
Sesine yankılar nerden bulaşır

Uzaklaşsan benden, terk etsen beni
Hayalin kalbimde asılı durur

Ekim 2007, Lefkoşa/KKTC

Mehmet Ekici (taha)

Züleyha'nın Bakışı

Abdulkadir'e

Bu ney sesi, hangi ruhun nefesi
Kuyuların kuytularında yosunlar büyürken
Yalanları saklamaya cesaret edenler kim
Kenan'ın kurtları ölüm orucundayken
Önce, ceylanın kanını bir gömleğe bulaştıranlar
Çok sonraları
O gömleği arkadan yırtacaklardı.

Kervanların taşıdığı bu yeni müjde
Kuraklıktan kurtaracak insanlığımızı
Haberimiz yok
Ne diye inanalım zorbaların dinine
Bir Züleyha hüznüdür
Demir parmaklık pası.

Özlemlerin sığındığı sabır dağı
Ceylanlara ve kurtlara mesken olunca
Gözle görülen her şey karanlıktı
Bir beden tüm hücrelerini taşıyan koku
Elçi'nin gözlerinde fer iken
Bir öz kardeş merhameti
Hediye edilmişti kıtlık ülkesine.

Güneş ve ay yeniden sarmalıyor dünyayı
Rüyalar yeniden ve sil baştan yorumlanıyor
Korkuların ve kaygıların tuzağından uzak
O peygamber yüreği
O Züleyha bakışı
O an
Unutulmuyor.

Aralık 2014, Aksaray

Mehmet Ekici (taha)